

คุณไฉนอันโหม

Scener ur Hjärtat

และ The Collection

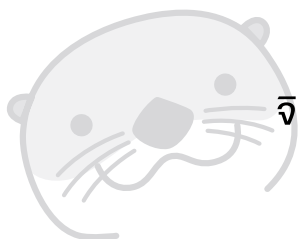
of Greta's Speeches

เกรต้า รุนเบิร์ก, มาเลน่า แอร์นแมน, สเวนเต้
รุนเบิร์ก และบีเอต้า แอร์นแมน

ผู้เขียน

จินดารัตน์ ธรรมรงค์กุล

ผู้แปล

สำนักพิมพ์อมรินทร์ฮาวทู
กรุงเทพมหานคร

หนังสือคุณภาพ
โดยอมรินทร์กรุ๊ป

เกรต้า ธุนเบิร์ก

เกรต้า ธุนเบิร์ก เกิดปี 2003 เดือนสิงหาคม ปี 2018 เธอตัดสินใจไม่ไปโรงเรียนหนึ่งวันเพื่อเริ่มประท้วงเรื่องสภาพภูมิอากาศนอกรัฐสภาสวีเดน นั่นได้จุดประกายความเคลื่อนไหวเรื่องวิกฤติสภาพภูมิอากาศทั่วโลก เป็นแรงบันดาลใจให้นักเรียนหลายล้านคนเดินหน้าประท้วงเพื่อโลกของเรา และทำให้เธอได้รับรางวัลด้านสันติภาพและอิสรภาพ Prix Libert อันทรงเกียรติ ทั้งยังได้รับการเสนอชื่อชิงรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ ในปี 2019 นิตยสาร *ไทม์* ยกย่องให้เธอเป็นบุคคลแห่งปี ซึ่งเธอเป็นบุคคลที่อายุน้อยที่สุดที่เคยได้ตำแหน่งนี้ เกรต้ามีภาวะแอสเพอร์เกอร์ซินโดรม โรคในกลุ่มออทิซึม และนั่นถือเป็นพรสวรรค์ที่ทำให้เธอมองวิกฤติสภาพอากาศในแบบ “ดำเป็นดำ ขาวเป็นขาว”

The Collection of Greta's Speeches หรือที่รู้จักทั่วโลกในชื่อ *No One is Too Small to Make a Difference* เป็นหนังสือภาษาอังกฤษเล่มแรกของเกรต้า ซึ่งได้รวบรวมสุนทรพจน์ของเธอจากการชุมนุมเรื่องวิกฤติสภาพภูมิอากาศทั่วโลก ทั้งต่อหน้าผู้ฟังทรงเกียรติที่องค์การสหประชาชาติ สภาเศรษฐกิจโลก รัฐสภาอังกฤษ และรัฐสภาสหรัฐฯ จะปรากฏในส่วนแรกของหนังสือเล่มนี้ หนังสือเล่มถัดไปของเธอซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อภาษาอังกฤษ *Our House Is on Fire: Scenes of a Family and a Planet in Crisis*¹ (ส่วนที่สองของเล่มนี้) คือบันทึกความทรงจำที่เธอเขียนร่วมกับคุณแม่ผู้มีความรู้เป็นนักร้องโอเปร่า มาเลนา แอร์นแมน กับน้องสาว บีเอต้า แอร์นแมน และคุณพ่อ สแวนเต้ ธุนเบิร์ก

¹ บางประเทศใช้ชื่อ *Scenes from the Heart* ตามต้นฉบับ *Scener ur Hjärtat* ของสวีเดน

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์

(8)

PART 1

สุนทรพจน์สะท้อนโลก

ของเกรต้า ธุนเบิร์ก

ชีวิตของเราอยู่ในมือคุณ	2
แทบทุกอย่างเป็นสีดำกับขาว	5
ไม่เป็นที่ชื่นชอบ	9
พิสูจน์สิว่าฉันผิด	11
ไฟกำลังไหม้บ้านของเรา	13
ฉันเด็กเกินกว่าจะทำสิ่งนี้	17
คุณทำตัวเหมือนเด็กนิสัยเสียไร้ความรับผิดชอบ	22

โลกที่แปลกประหลาด	26
คิดการใหญ่ระดับมหาวิหาร	28
เมื่อร่วมมือกันเราเปลี่ยนโลกได้	33
คุณได้ยินฉันไหม	35
ทางแก้ที่ง่ายที่สุดอยู่ตรงหน้าคุณแล้ว	41
คุณจะขึ้นแท่นความจริงขึ้นมาเองไม่ได้	46
ไม่ว่าฉันจะไปที่ไหนก็เหมือนถูกห้อมล้อมด้วยเทพนิยาย	51
โลกกำลังตื่น	57
เราคือการเปลี่ยนแปลงและการเปลี่ยนแปลงกำลังจะมาถึง	60

PART 2

บ้านของเรา กำลังลุกเป็นไฟ

เรื่องราวของครอบครัวและโลกที่ตกอยู่ในวิกฤติ

คำนำสำนักพิมพ์

อย่างที่คุณน่าจะรู้แล้ว เรื่องราวก็เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2018 ที่หน้ารัฐสภาของสวีเดน ประเทศที่คุณคงไม่คิดว่าจะมีใครอัดดัดคำแน่นใจ เรื่องวิกฤติโลกร้อนหรือกระทั่งปัญหาสิ่งแวดล้อมใด ๆ มากนัก และถ้าเธอเป็นแค่เด็กคนหนึ่งที่น่านั่งถือป้าย “Skolstrejk för klimatet” (หยุดเรียนประท้วงเพื่อสภาพภูมิอากาศ) โดยไม่ได้มีเรื่องจริงอันน่าเจ็บปวดของเราในฐานะมนุษยชาติอยู่นอกระยะเบื้องหลัง มันก็คงแค่แปลกและบันเทิงดี แต่เรื่องไม่ใช่อย่างนั้น

เพียงไม่กี่วันถัดมา เพื่อน ๆ นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้คนจากหลากหลายสาขาอาชีพได้มาเข้าร่วมกับเธอ สื่อใหญ่ระดับโลกเดินทางมาสัมภาษณ์เธอ ไม่ใช่เพียงเพื่อรู้จักเธอ แต่เพื่อตั้งใจรับฟังสิ่งที่เธอต้องการจะบอก ให้ตรงกว่านั้น คือสิ่งที่บรรดานักวิทยาศาสตร์ที่พยายามจะบอกเรา...เตือนเรา เกรต้า ธูนเบิร์ก เริ่มแคมเปญชื่อว่า “Friday School Strikes” ที่ชักชวนให้นักเรียนหยุดเรียนทุกวันศุกร์เพื่อออกมาประท้วงเรียกร้องการลงมือเพื่อยับยั้งวิกฤติสภาพภูมิอากาศจากรัฐบาลและผู้มีอำนาจทั้งหลาย ทั้งในสวีเดนและทั่วโลก เพื่อปกป้องอนาคตของตัวเอง แต่ไม่กี่เดือนนักเรียนนับหมื่นชีวิตในหลายสิบประเทศก็เข้าร่วมด้วย

เธอเริ่มถูกเชิญให้ขึ้นเวทีทรงเกียรติในยุโรปมากมายหลายเวที เธอข้ามมหาสมุทรเพื่อเดินสายปลุกระดมในสหรัฐอเมริกา เธอกล่าววาทะอันโด่งดังบนเวทีของสหประชาชาติที่ว่า

“พวกคุณได้ขโมยความฝันและวัยเด็กของฉันไปด้วยถ้อยคำอันกลวงเปล่าของคุณ”

ปี 2019 นิตยสาร *TIME* ยกย่องให้เธอเป็นบุคคลแห่งปี เกรต่ายังได้รับเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพอยู่หลายครั้ง ถึงจะยังมีประเด็นถกเถียงถึงความเหมาะสม โดยเฉพาะในเรื่องของอายุ ที่มีความเกรงว่า รางวัลนี้จะสร้างแรงกดดันและภาระเกินวัยของเธอ

แต่สิ่งที่เกรต้า ธูนเบิร์ก เผชิญมาโดยตลอดอยู่แล้ว มีทั้งแรงต่อต้านเสียดี เย้ยหยันทั้งจากบุคคลระดับแนวหน้าของโลก ไปจนถึงฝักฝ่าย

ทางการเมือง ธุรกิจ ไปจนถึงคนทั่วไปที่มีส่วนได้ส่วนเสียหรือยังเคลือบแคลง
ในชะตากรรมของสภาพภูมิอากาศในอนาคตอันใกล้ที่นักวิทยาศาสตร์ทั่วโลก
ทำนายเอาไว้ค่อนข้างตรงกัน

อย่างไรก็ตาม จนถึงวันนี้ ผู้คนหลายล้านได้เข้าร่วมแคมเปญต่าง ๆ
ของเธอ และอีกมากมายที่ใช้เธอเป็นแรงบันดาลใจในการเปลี่ยนแปลงชีวิต
ประจำวัน

เกรต้า ธุนเบิร์ก ไม่ใช่ชาวแปลกจากต่างประเทศที่แดนไกลในยุโรปเหนือ
อีกต่อไป

เธอไม่ใช่เพียงไอดอลของเด็กมัธยม ไม่ใช่แค่ไอดอลของคนรุ่นใหม่ แต่
เรียกได้ว่า เธอคือ “ไอคอนแห่งยุค” ผู้ซึ่งเราไม่อาจมองข้าม ในวันที่สัญญาณ
เดือนแห่งความอ่อนล้าของธรรมชาติ ทั้งบนดิน ในน้ำ และในอากาศดั่งขึ้น
เรื่อย ๆ จากการกอบโกยและบริโภคเกินต้องการมานานหลายทศวรรษของเรา

คงไม่ต้องเกริ่นตัวเลขสถิติอะไรกันตรงนี้ เพราะบทแรกจนถึงบทสุดท้าย
ของหนังสือเล่มนี้ตอกย้ำตัวเลขเพียงไม่กี่ตัวที่เราต้องรู้ เพื่อเข้าใจสารที่แสน
จะเรียบง่ายของเกรต้า ธุนเบิร์ก หนังสือเล่มนี้จะบอกคุณด้วยถ้อยคำที่ง่าย
ที่สุดว่า กำลังเกิดอะไรกับโลกของเรา และทำไมผู้คนกว่าครึ่งโลกจึงตัดสินใจ
หยุด แล้วฟังเกรต้า ธุนเบิร์ก ในวันนี้

และเมื่ออ่านต่อไปอีกหน่อยถึงส่วนที่สอง คุณจะได้พบเรื่องราวน่า
อัศจรรย์ของความรัก ความเสียสละ ความบากบั่น และการตัดสินใจ
ครั้งสำคัญในฐานะมนุษย์ของครอบครัวผู้สร้างเด็กหญิงคนหนึ่งที่ถูกขึ้นมา
ทำสิ่งที่ไม่ง่าย และกำลังเปลี่ยนแปลงหลายสิ่งในโลก

คุณจะได้พบความมหัศจรรย์อย่างหนึ่งของมนุษย์ ในตัวของพวกเขา
ในตัวของพวกเขา ในตัวของคุณเอง

มันคือความจริงที่ว่า เราอาจไม่ได้ต้องแกร่ง เพื่อที่จะกล้า

และความกล้าที่มนุษยชาติต้องการที่สุดในขณะนี้ อาจไม่ใช่ความกล้า
ที่จะสู้รบเพื่อฉกฉวยช่วงชิงสิ่งที่ปรารถนาอีกแล้ว แต่คือความกล้าที่จะมองหา
ความจริงและยอมถอยคนละก้าวสองก้าว เพื่อให้คำว่า “โลกที่ยั่งยืน” มีที่ยืน
จริง ๆ นับจากวันนี้ ยาวไปในวันข้างหน้า

PART 1

สุนทรพจน์สะท้อนโลก

ของเกรต้า รูนเบิร์ก

ชีวิตของเราอยู่ในมือคุณ

การเดินทางบนเรือเรียกร้องเพื่อสภาพภูมิอากาศ
สตอกโฮล์ม 8 กันยายน 2018

ฤดูร้อนปีที่แล้ว นักวิทยาศาสตร์ด้านสภาพภูมิอากาศชั้นนำจำนวนหนึ่งเขียนไว้ว่า เรามีเวลาอย่างมากที่สุดสามปีที่จะลดระดับการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หากจะให้ได้ตามเป้าที่ตั้งไว้ในความตกลงปารีส²

ตอนนี้ก็ผ่านไปหนึ่งปีกับสองเดือนแล้ว และในช่วงเวลาเดียวกันนั้น นักวิทยาศาสตร์อีกหลายท่านก็พูดอย่างเดียวกันขณะที่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกก็ยังคงเพิ่มขึ้นต่อไป ดังนั้นเราอาจเหลือเวลาไม่ถึงหนึ่งปีกับสิบเดือนอย่างที่นักวิทยาศาสตร์เหล่านั้นบอกไว้

ถ้าผู้คนรู้เรื่องนี้พวกเขาไม่จำเป็นต้องถามเลยว่า ทำไมฉันถึง “ปักใจกับเรื่องสภาพอากาศเปลี่ยนแปลง” นัก

ถ้าผู้คนรู้ว่่านักวิทยาศาสตร์บอกว่า เรามีโอกาสเพียง 5 เปอร์เซ็นต์ที่จะทำถึงเป้าในความตกลงปารีส และรู้ว่าเราจะเจอสภาพการณ์ที่เลวร้ายแค่ไหนถ้าไม่ควบคุมโลกร้อนให้ต่ำกว่า 2 องศาเซลเซียส พวกเขาจะไม่ต้องถามเลยว่าทำไมฉันถึงหยุดเรียนมานั่งประท้วงอยู่นอกรัฐสภา

² Paris Agreement เป็นความตกลงภายใต้กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) ที่มุ่งให้นานาชาติร่วมกันควบคุมอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกไม่ให้สูงถึง 2 องศาเซลเซียส หรือดีที่สุดคือไม่ให้ถึง 1.5 องศาเซลเซียสกว่าระดับอุณหภูมิช่วงก่อนยุคอุตสาหกรรม อันจะช่วยลดความเสี่ยงจากภัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีนัยสำคัญ

ถ้าทุกคนรู้ว่าสถานการณ์นี้ถึงเครียดแค่ไหนและเราทำอะไรไปน้อยนิดแค่ไหน ทุกคนจะมานั่งลงข้างๆ เรา

ในสวีเดน เราใช้ชีวิตราวกับมีทรัพยากรของโลก 4.2 ใบ รอยเท้าคาร์บอน³ ของคนทั่วไปของประเทศเราเลวร้ายที่สุดแห่งหนึ่งในโลก นั่นแปลว่าแต่ละปีสวีเดนช่วงชิงทรัพยากรธรรมชาติจากคนรุ่นต่อไปในอนาคตถึง 3.2 ปี พวกเราซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในคนรุ่นต่อไปอยากให้สวีเดนหยุดทำเช่นนั้น

เดี๋ยวนี้

นี่ไม่ใช่เรื่องทางการเมือง การหยุดเรียนประท้วงของเราไม่ได้เกี่ยวข้องกับฝักฝ่ายทางการเมือง

เพราะสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมไม่ได้สนใจเรื่องการเมืองและคำพูดลอยๆ ของเราแม้แต่วินาทีเดียว

มันสนใจแค่สิ่งที่เราลงมือทำจริง ๆ

นี่คือการร่ำร้องขอความช่วยเหลือ

ถึงหนังสือพิมพ์ทุกฉบับที่ยังไม่ยอมเขียนและรายงานเรื่องการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ทั้งๆ ที่พวกเขาพูดว่าสภาพภูมิอากาศเป็น “ประเด็นวิกฤตที่สุดในยุคของเรา” เมื่อป่าสวีเดนลูกใหม่เมื่อฤดูร้อนนี้ถึงคุณทุกคนที่ไม่เคยปฏิบัติต่อวิกฤตินี้สมกับที่มันเป็นวิกฤติ

ถึงผู้ทรงอิทธิพลทางความคิดทุกคนที่ยืนหยัดเพื่อทุกอย่าง ยกเว้นเรื่องสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม

ถึงพรรคการเมืองทุกพรรคที่แสวงทำเป็นจริงจังกับปัญหาสภาพภูมิอากาศ

ถึงนักการเมืองทุกคนที่หัวเราะเยาะเราบนโซเชียลมีเดีย คนที่ตราหน้าและถากถางฉันเพื่อให้ผู้คนเห็นว่า ว่าฉันบกพร่องทางสติปัญญา เป็นนักร้องตัวแสบ ผู้ก่อการร้าย และอย่างอื่นอีกมากมาย

³ Carbon footprint คือ ปริมาณรวมของก๊าซเรือนกระจก รวมถึงคาร์บอนไดออกไซด์ และมีเทนที่ปล่อยสู่ชั้นบรรยากาศจากกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์

ถึงทุกคนที่เลือกจะทำไม้อะไรที่ไม่ได้อยู่ทุกวัน เพราะคุณกลัวการเปลี่ยนแปลงอันจะช่วยปกป้องเราจากหายนภัยจากสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง มากกว่ากลัวหายนภัยจากสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงเสียอีก

การนั่งเงียบของคุณแทบจะแย่งชิงอะไรทั้งหมด

อนาคตของคนรุ่นต่อไปทุกคนอยู่บนบ่าคุณ

พวกเราที่ยังเด็กจะไม่อาจเปลี่ยนแปลงสิ่งที่คุณทำอยู่ตอนนี้ในวันที่เราโตพอจะจัดการอะไรได้

หลายคนพูดว่าสวีเดนเป็นประเทศเล็ก ๆ สิ่งที่เราทำไม่สำคัญอะไร แต่ฉันคิดว่าถ้าเด็กสาวไม่กี่คนสามารถขึ้นพาดหัวข่าวทั่วโลกได้เพียงเพราะไม่ไปโรงเรียนไม่กี่สัปดาห์ ลองคิดภาพสิว่าเราจะร่วมมือกันทำอะไรได้บ้างถ้าเราอยากจะทำ

ทุก ๆ คนล้วนสำคัญ

การปล่อยก๊าซในทุกวัน ๆ ครั้งก็สำคัญเช่นกัน

ทุก ๆ กิโโล

ทุก ๆ อย่างล้วนสำคัญ

ดังนั้น ได้โปรดปฏิบัติต่อวิกฤติสภาพภูมิอากาศให้สมกับที่มันเป็น วิกฤติร้ายแรงจริง ๆ และมอบอนาคตให้เราเกิด

ชีวิตพวกเรายู่ในมือคุณ

แทบทุกอย่างเป็นสีดำกับขาว

คำแถลงการณ์ก่อกบฏ ร่วมกับกลุ่ม Extinction Rebellion

จัดรัฐสภา ลอนดอน 31 ตุลาคม 2018

ตอนฉันอายุราวๆแปดขวบ ฉันได้ยินสิ่งที่เรียกว่าสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงหรือภาวะโลกร้อนเป็นครั้งแรก ชัดเจนว่ามันคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นจากวิถีชีวิตของเราเอง มีคนบอกให้ฉันปิดไฟเพื่อประหยัดพลังงานและรีไซเคิลกระดาษเพื่อประหยัดทรัพยากร

ฉันจำได้ว่า ฉันคิดว่าเป็นเรื่องแปลกมากที่มนุษย์ซึ่งเป็นสายพันธุ์สัตว์ชนิดหนึ่งในหมู่สายพันธุ์อื่นๆ จะสามารถเปลี่ยนสภาพภูมิอากาศของโลกได้

เพราะถ้าเราทำอย่างนั้นและมันเกิดขึ้นจริง ๆ เราคงไม่พูดเรื่องอื่นกันแล้ว ทันทีที่คุณเปิดทีวีทุกอย่างจะต้องเป็นเรื่องนี้ พาดหัวข่าว วิทยู หนังสือพิมพ์ คุณจะไม่มีทางได้อ่านหรือได้ยินเรื่องอื่น เหมือนกับกำลังเกิดสงครามโลกขึ้น

แต่กลับไม่มีใครพูดเรื่องนี้เลย ไม่มีเลยสักคน

ถ้าการเผาผลาญพลังงานฟอสซิลมันแย่มากจนเป็นอันตรายต่อการดำรงอยู่ของพวกเราเอง ทำไมเรายังทำทุกอย่างเหมือนที่เคยทำ ทำไมถึงไม่มีการระงับยับยั้ง ทำไมไม่ทำให้มันผิดกฎหมาย

สำหรับฉัน นั่นเป็นเรื่องที่ไม่อาจเข้าใจได้ เหมือนไม่ใช่เรื่องจริง

ฉันมีภาวะแอสเพอร์เกอร์ซินโดรม และสำหรับฉัน แทบทุกอย่าง

ล้วนเป็นสีดำหรือไม่ก็ขาว

ฉันคิดว่าในหลายแง่มุม พวกออกัสติกอย่างเราคือคนปกติ คนอื่นๆ ที่เหลือต่างหากที่แปลกประหลาด พวกเขาเอาแต่พูดว่าการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศคือภัยคุกคามที่มีอยู่จริงและเป็นเรื่องสำคัญเหนืออื่นใด แต่พวกเขากลับยังทำเหมือนเดิม ถ้าการปล่อยก๊าซจะต้องหยุดลง เราก็ต้องหยุดมันสิ สำหรับฉันเรื่องนี้เป็นสีดำไม่ก็ขาว ไม่มีพื้นที่สีเทา ถ้าเป็นเรื่องการอยู่รอด เราจะดำรงอยู่ต่อไปในฐานะอารยธรรมหนึ่งหรือไม่ ก็แค่นั้น

เราต้องเปลี่ยนแปลง

ประเทศอย่างสวีเดนกับสหราชอาณาจักรต้องเริ่มลดการปล่อยก๊าซลงอย่างน้อย 15 เปอร์เซ็นต์ทุกปี เพื่อให้โลกไม่ร้อนขึ้นเกินกว่าเป้าหมายที่ 2 องศาเซลเซียส

แต่อย่างที่คุณกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือไอพีซีซี (Intergovernmental Panel on Climate Change: IPCC) เพิ่งระบุไว้ การลดเป้าลงมาที่ 1.5 องศาเซลเซียสจะช่วยลดผลกระทบด้านสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีนัยสำคัญ แต่แทบจินตนาการว่านั่นหมายถึงอะไรบ้างในเรื่องการลดการปล่อยก๊าซ คุณคงคิดว่าผู้นำของเราทุกคนและสื่อจะไม่พูดเรื่องอื่นอีกแล้ว แต่กลายเป็นว่าไม่มีใครพูดถึงเรื่องนี้เลย ไม่มีใครเคยกล่าวอะไรเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจกที่ถูกกักในระบบอยู่แล้ว หรือมลภาวะทางอากาศที่กำลังซ่อนความร้อนเอาไว้ ดังนั้นแม้เมื่อเราหยุดเผาผลาญเชื้อเพลิงฟอสซิล การันตีได้ว่าอุณหภูมิโลกจะสูงขึ้น 0.5 - 1.1 องศาเซลเซียสอยู่แล้ว

และแทบไม่มีใครเคยพูดเลยว่า เราอยู่ท่ามกลางการสูญพันธุ์ครั้งใหญ่ครั้งที่หก ที่พืชและสัตว์ราว ๆ 200 สายพันธุ์กำลังสูญหายไปจากโลกในทุกๆ วัน

นอกจากนี้ มีใครเคยพูดถึงความเสมอภาคหรือความยุติธรรมด้านสภาพภูมิอากาศซึ่งระบุชัดเจนอยู่ถนัดในตัวในความตกลงปารีสและพิธีสาร

เกี่ยวได้⁴ บ้าง ทั้งที่เรื่องนี้จำเป็นยิ่งยวดที่จะทำให้ความตกลงปารีสได้ผลในระดับโลก มันแปลว่าประเทศร่ำรวยต้องลดการปล่อยก๊าซจนเหลือศูนย์ภายในหกถึงสิบสองปี เพื่อให้คนในประเทศยากจนกว่าได้ยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ให้สูงขึ้นด้วยการสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่เราสร้างไปหมดแล้ว อย่างถนน โรงพยาบาล ไฟฟ้า โรงเรียน และน้ำดื่มสะอาด เพราะเราจะหวังให้ประเทศอย่างอินเดียหรือไนจีเรียสนใจเรื่องวิกฤติสภาพภูมิอากาศได้ยังไง ถ้าแม้แต่พวกเราซึ่งมีทุกอย่างพร้อมอยู่แล้วยังไม่สนใจมันหรือข้อผูกพันที่แท้จริงที่เรามีต่อความตกลงปารีสเลยแม้แต่วินาทีเดียว

เพราะฉะนั้นทำไมเราไม่ลดการปล่อยก๊าซของเรา ทำไมในความเป็นจริงมันยังเพิ่มสูงขึ้นอยู่ เรากำลังเป็นต้นเหตุของการสูญพันธุ์ครั้งใหญ่ ทั้งที่รู้อยู่แก่ใจนั่นหรือ เราชั่วช้าเช่นนั้นเลยหรือ

ไม่หรอก แน่แน่นอนว่าไม่ใช่ ผู้คนทำสิ่งที่ทำอยู่เพราะส่วนใหญ่ไม่รู้ถึงผลลัพธ์จากการใช้ชีวิตประจำวันของเรา และพวกเขาไม่รู้ว่าจำเป็นต้องเปลี่ยนโดยเร็ว

เพราะอย่างที่ผมพูดไปก่อนหน้านี้ ไม่มีใครพูดถึงมัน ไม่มีพาดหัวข่าว ไม่มีการประชุมฉุกเฉิน ไม่มีข่าวด่วน ไม่มีใครลงมือทำสมกับที่เราอยู่ในวิกฤติ แม้แต่นักการเมืองสายสิ่งแวดล้อมและนักวิทยาศาสตร์ด้านสภาพภูมิอากาศส่วนใหญ่ยังบินไปไหนมาไหนทั่วโลก กินเนื้อและผลิตภัณฑ์นมอยู่ด้วยซ้ำ

ถ้าฉันอยู่ได้ถึง 100 ปี ฉันจะยังมีชีวิตอยู่ในปี 2103

เมื่อคุณคิดถึง “อนาคต” ในวันนี้ คุณจะไม่ได้คิดถึงไกลไปกว่าปี 2050 ซึ่งถึงตอนนั้นถ้าโชคดีฉันยังใช้ไม่ถึงครึ่งชีวิตเลยด้วยซ้ำ แล้วจากนั้นจะเป็นยังไง

ปี 2078 ฉันจะฉลองวันเกิดปีที่เจ็ดสิบห้า

⁴ Kyoto Protocol คือ ข้อตกลงระหว่างประเทศที่เชื่อมโยงกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) ซึ่งกำหนดให้ประเทศภาคีลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อจัดการกับภาวะโลกร้อน

สิ่งที่เราทำหรือไม่ทำในตอนนี้จะส่งผลต่อชีวิตฉันทั้งชีวิต และชีวิต
ของลูกหลานของฉันด้วย

เมื่อโรงเรียนเปิดเทอมในเดือนสิงหาคมปีนี้ ฉันก็ตัดสินใจว่าพอทันที
ฉันนั่งอยู่บนพื้นด้านนอกรัฐสภาสวีเดน ฉันหยุดเรียนประท้วงเพื่อสภาพ
ภูมิอากาศ

บางคนบอกว่าฉันควรจะอยู่ในโรงเรียนแทน

บางคนบอกว่าฉันควรเล่าเรียนเพื่อเป็นนักวิทยาศาสตร์ด้านสภาพ
ภูมิอากาศ ฉันจะได้ “แก้วิกฤติสภาพภูมิอากาศ” แต่วิกฤติสภาพ
ภูมิอากาศมีทางแก้แล้ว

เรามีข้อเท็จจริงและทางแก้ทั้งหมดแล้ว อย่างเดียวที่เราต้องทำคือ
ล้มตาตื่นและเปลี่ยนแปลง

และฉันจะเรียนเพื่ออนาคตไปทำไม ทั้งที่อีกไม่นานจะไม่มีอนาคตอีก
ต่อไปแล้ว ในเมื่อไม่มีใครทำอะไรเลยสักอย่างเพื่อปกป้องอนาคตที่ว่า

และจะเรียนรู้ข้อเท็จจริงภายใต้ระบบการศึกษาไปเพื่ออะไร ในเมื่อ
เห็นชัดอยู่ว่า ข้อเท็จจริงสำคัญที่สุดที่มาจากวิทยาศาสตร์อันล้ำลึก
จากระบบการศึกษาเดียวกันนั้นก็ไม่เห็นมีความหมายอะไรเลยสำหรับ
นักการเมืองและสังคมของเรา

หลายคนพูดว่าสวีเดนเป็นแค่ประเทศเล็กๆ และสิ่งที่เราทำไม่ได้สลัก
สำคัญ แต่ฉันคิดว่าถ้าเด็กไม่กี่คนขึ้นพาดหัวข่าวทั่วโลกได้แค่เพราะไม่ไป
โรงเรียนสองสามอาทิตย์ ลองนึกดูสิว่าเราทุกคนจะร่วมกันทำอะไรได้บ้าง
ถ้าเราอยากทำ

วันนี้เราใช้น้ำมันวันละ 100 ล้านบาร์เรล

ไม่มีการเมืองไหนเปลี่ยนเรื่องนั้นได้ ไม่มีกฎหมายใดบอกให้เก็บน้ำมัน
ไว้ใต้พื้นดินเกิด

ดังนั้นเราจึงช่วยโลกไม่ได้ด้วยการเล่นตามกฎ

เพราะกฎจำเป็นต้องถูกเปลี่ยนแปลง

ทุกอย่างต้องเปลี่ยน และต้องเริ่มตั้งแต่วันนี้

ฉะนั้นทุกคนที่อยู่ข้างนอกนั้น ตอนนี้ถึงเวลาต้องอารยะขัดขืน

ถึงเวลาที่ต้องกบฏแล้ว

ไม่เป็นที่ชื่นชอบ

งานสัมมนาสหประชาชาติ

ว่าด้วยเรื่องสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง

คาโตวีเซ่ โปแลนด์ 15 ธันวาคม 2018

ฉันชื่อเกรต้า ธุนเบิร์ก อายุสิบห้าปี และมาจากสวีเดน ฉันมาพูด
ในนามของเครือข่าย Climate Justice Now

หลายคนบอกว่าสวีเดนเป็นแค่ประเทศเล็กๆ และสิ่งที่เราทำไม่ได้
สำคัญอะไร แต่ฉันได้เรียนรู้ว่าไม่มีใครเล็กเกินกว่าจะเปลี่ยนแปลง
สิ่งต่างๆ และถ้าเด็กไม่กี่คนขึ้นพูดหวั่นไหวทั่วโลกได้แค่เพราะไม่ไป
โรงเรียนสองสามสัปดาห์ ลองคิดดูสิว่าเราทุกคนจะร่วมกันทำอะไรได้บ้าง
ถ้าเราอยากทำ

แต่ในการจะทำเช่นนั้นได้เราต้องพูดให้ชัด ไม่ว่ามันจะน่าอึดอัด
กระอักกระอ่วนมากแค่ไหน คุณเอาแต่พูดถึงการเติบโตทางเศรษฐกิจ
สีเขียวชั่วฉาบฉวยนั่นเพราะคุณกลัวไม่เป็นที่ชื่นชอบมากเกินไป คุณ
เอาแต่พูดถึงการเดินทางด้วยแนวคิดแย่ๆ แบบเดียวกับที่พาเรามาเจอ
เรื่องวุ่นวายนี้ แม้ในขณะที่สิ่งที่สมเหตุสมผลเพียงหนึ่งเดียวที่เราต้องทำ
คือดึงเบรกฉุกเฉิน

คุณไม่เป็นผู้ใหญ่พอจะบอกเล่าความจริงอย่างที่เป็น แต่ฉัน
ไม่สนใจเรื่องการเป็นที่ยอมรับ ฉันสนใจเรื่องความยุติธรรมด้านสภาพ
ภูมิอากาศและดาวโลกที่เต็มไปด้วยชีวิต

เรากำลังสังเวยอารยธรรมของเราแลกกับโอกาสของคนจำนวนน้อย

มาก ๆ ที่จะกอบโกยเงินมหาศาลต่อไป เรา กำลังสังเวยชีวมณฑลเพื่อให้คนร่ำรวยในประเทศจีนอยู่อย่างหรูหรา แต่มันคือความทุกข์ทรมานของคนมากมายที่จ่ายราคาเพื่อความหรูหราของคนไม่กี่คน

ปี 2078 ฉันจะฉลองวันเกิดครบเจ็ดสิบห้าปี

ถ้าฉันมีลูก พวกเขาอาจกำลังใช้เวลาอยู่กับฉัน บางทีพวกเขาอาจจะถามถึงคุณ

บางทีพวกเขาอาจจะถามว่า ทำไมคุณไม่ทำอะไรเลยตอนที่ยังมีเวลาให้ทำ คุณบอกว่ารักลูกยิ่งกว่าอะไร แต่คุณกลับกำลังช่วงชิงอนาคตของพวกเขาไป

ถ้าคุณไม่เริ่มจดจ่อกับสิ่งที่ต้องทำแทนสิ่งที่เป็นไปได้ทางการเมืองล่ะก็ ย่อมไม่มีหวัง เราไม่อาจแก้ไขวิกฤติได้ถ้าไม่ปฏิบัติต่อมันสมกับที่เป็นวิกฤติ เราต้องเก็บพลังงานฟอสซิลไว้ในพื้นดินและเราต้องให้ความสำคัญกับความเสมอภาค

และถ้าเป็นไปได้ยากนักที่จะหาทางแก้ภายใต้ระบบนี้ เราก็ควรเปลี่ยนตัวระบบเสียเองซะใหม่

เราไม่ได้มานี้เพื่อขอให้ผู้นำระดับโลกสนใจ คุณเพิกเฉยเรามาแล้วในอดีตและจะเพิกเฉยเราอีกครั้ง คุณหมดข้อแก้ตัวแล้วและเราก็กำลังหมดเวลา เรามานี้เพื่อบอกให้คุณรู้ว่าการเปลี่ยนแปลงกำลังจะมาถึงไม่ว่าคุณจะชอบหรือไม่ก็ตาม

อำนาจที่แท้จริงอยู่ในมือของคุณ

พิสูจน์ว่าฉันผิด

สภาเศรษฐกิจโลก

ดาวอส 22 มกราคม 2019

บางคนบอกว่า เรายังทำไม่มากพอในการต่อสู้กับสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง แต่นั่นไม่จริงเลย เพราะการ “ทำไม่มากพอ” หมายถึงคุณต้องทำบางอย่างอยู่ แต่ความจริงคือเราไม่ได้ทำอะไรเลยต่างหาก

จริงอยู่ บางคนทำเกินกว่าที่เราทำได้เสียอีก แต่มันก็ยังน้อยเกินไปหรือห่างไกลเกินไปจากพลังที่จะเปลี่ยนแปลงอะไรๆ ในวันนี้

บางคนบอกว่าวิกฤตสภาพภูมิอากาศคือสิ่งที่เราทุกคนล้วนมีส่วนสร้างขึ้นมา แต่นั่นก็แค่คำโกหกสะดวกปากอีกคำ เพราะถ้าทุกคนผิด เช่นนั้นก็ไม่ต้องโทษใครเลย

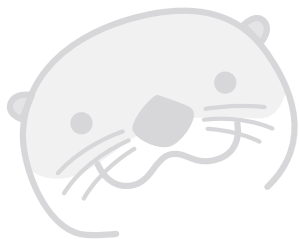
แต่เราต้องโทษใครบางคน ใครบางคนซึ่งถ้าให้ระบุก็คือ บริษัทบางส่วนและผู้มีอำนาจตัดสินใจบางคนซึ่งรู้ชัดเจนอยู่แล้วว่าพวกเขา กำลังส่งเวรสิ่งล้าค่าอะไรอยู่ เพื่อที่จะทำเงินจำนวนมหาศาลต่อไปเรื่อยๆ

ฉันอยากทำให้บริษัทและผู้มีอำนาจตัดสินใจเหล่านั้นลงมือจัดการเรื่องสภาพภูมิอากาศอย่างจริงจังและกล้าหาญ ละวางเป้าหมายทางเศรษฐกิจแล้วปกป้องรักษาสภาพความเป็นอยู่ในอนาคตเพื่อมนุษยชาติ ฉันไม่เชื่อแม้แต่วินาทีเดียวว่าคุณจะลุกขึ้นมาพยายามจนสำเร็จ แต่ฉันอยากขอพวกคุณอยู่ดี

ฉันขอให้คุณพิสูจน์ว่าฉันผิด เพื่อเห็นแก่ลูกๆ ของคุณ เพื่อเห็นแก่หลานๆ ของคุณ เพื่อเห็นแก่ชีวิตและดาวโลกทั้งดวงที่มีชีวิตชีวาดวงนี้

ฉันขอให้คุณยืนอยู่ถูกด้านของประวัติศาสตร์ ขอให้คุณให้คำมั่นว่าจะทำทุกอย่างในขอบเขตอำนาจเพื่อผลักดันธุรกิจหรือรัฐบาลของตัวเองให้สร้างโลกที่ร้อนขึ้นไม่ถึง 1.5 องศาเซลเซียส

คุณจะให้คำมั่นเช่นนั้นได้ไหม คุณจะให้คำมั่นว่าจะร่วมกับฉันและผู้คนทั่วโลกเพื่อทำทุกอย่างที่ต้องทำไหม

ทดลองอ่าน

ไฟกำลังไหม้บ้านของเรา

สภาเศรษฐกิจโลก

ดาวอส 25 มกราคม 2019

ไฟกำลังไหม้บ้านของเรา

ฉันมาที่นี่เพื่อบอกว่า ไฟกำลังไหม้บ้านของเรา

ตามที่ไอพีซีชีบอกไว้ เราเหลือเวลาอีกไม่ถึงสิบสองปีก่อนจะหมดโอกาสแก้ไขความผิดพลาดของตัวเอง

ระหว่างนั้น การเปลี่ยนแปลงที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในทุกด้านของสังคมจะต้องเกิดขึ้นแล้ว รวมถึงการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ที่ลดลงอย่างน้อย 50 เปอร์เซ็นต์ด้วย

และอย่าลืมว่าตัวเลขดังกล่าวยังไม่ครอบคลุมแง่มุมด้านความเสมอภาค ซึ่งจำเป็นอย่างที่สุดในการจะทำให้ความตกลงปารีสมีผลในระดับโลก

อีกทั้งไม่ได้ครอบคลุมเรื่องจุดหักเหหรือวงจรสะท้อนกลับ เช่น ก๊าซมีเทนอันทรงพลังยิ่งยวดที่ถูกปล่อยจากชั้นดินเยือกแข็งคงตัวที่กำลังละลายในแถบอาร์กติก⁵

ในสถานที่อย่างดาวอสผู้คนชอบเล่าถึงเรื่องราวความสำเร็จ แต่

⁵ วงจรสะท้อนกลับ (Feedback loop) ในที่นี้หมายถึง ปรากฏการณ์ที่ก๊าซเรือนกระจกอันตรายิ่งยวดอย่างมีเทนธรรมชาติรั่วไหลจากชั้นดินเยือกแข็งทั่วโลกซึ่งละลายในอัตราที่เร็วขึ้น เพราะอุณหภูมิโลกที่ร้อนขึ้นเรื่อยๆ และมีเทนที่รั่วไหลสู่ชั้นบรรยากาศดังกล่าวก็เร่งให้อุณหภูมิโลกร้อนขึ้นอีกทาง เป็นวงจรอุบาทว์ที่ซ้ำเติมวิกฤตสภาพภูมิอากาศอย่างน่าวิตก

ความสำเร็จด้านการเงินของพวกเขาจะมาพร้อมป้ายราคาที่ไม้อาจนึกไปถึง และในทางการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เราต้องยอมรับว่าเราล้มเหลว

การเคลื่อนไหวทางการเมืองทั้งหมด ณ ปัจจุบันก็ล้มเหลว

และสื่อก็ล้มเหลวในการสร้างความตระหนักรู้ของสาธารณชนวงกว้าง

แต่เผ่าพันธุ์โฮโมเซเปียนส์ยังไม่ล้มเหลวไปเสียทั้งหมด จริงอยู่เรากำลังล้มเหลว ทว่ายังมีเวลาที่จะพลิกฟื้นทุกอย่าง เรายังแก้ไขได้ เรายังมีทุกอย่างอยู่ในมือ

อย่างไรก็ตาม ถ้าเราไม่รับรู้ระบบ ณ ปัจจุบันของเราผิดพลาดโดยรวม เราอาจไม่เหลือโอกาสใดๆ อีกเลย

เรากำลังเผชิญภัยพิบัติแห่งความทุกข์ทรมานที่ไม้อาจเอื้อนเอ่ยของคนจำนวนมหาศาล และตอนนี้ไม่ใช่เวลามามัวพุดจาสุภาพหรือสนใจว่าอะไรที่เราพูดได้หรือไม่ได้อีกแล้ว ถึงเวลาแล้วที่ต้องพูดให้ชัดเจน

การแก้วิกฤติสภาพภูมิอากาศคือความท้าทายที่ซับซ้อนและยิ่งใหญ่ที่สุดที่เผ่าพันธุ์โฮโมเซเปียนส์ เคยเผชิญมา กระนั้นหนทางแก้ไขหลักๆ นั้นง่ายแสนง่าย จนแม้แต่เด็กตัวเล็กๆ ก็เข้าใจได้

เราต้องหยุดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

แค่เราจะทำหรือไม่ทำเท่านั้น

คุณบอกว่าชีวิตไม่มีอะไรที่เป็นสีดำหรือสีขาว

แต่นั้นคือคำโกหก เป็นคำโกหกที่อันตรายมาก

แค่เราจะกันความร้อนไม่ให้สูงถึง 1.5 องศาเซลเซียส หรือไม่ทำเท่านั้น

แค่เราจะเลี่ยงการจุดชนวนปฏิกิริยาลูกโซ่เหนือความควบคุมของมนุษย์ที่ไม้อาจย้อนคืน หรือไม่ทำเท่านั้น

แค่เราจะเลือกดำเนินต่อไปในฐานะอารยธรรมหนึ่ง หรือไม่ทำเท่านั้น ทั้งหมดมีแค่สีดำกับสีขาว

ไม่มีพื้นที่สีเทาเมื่อเป็นเรื่องการอยู่รอด

ตอนนี้เราต่างมีทางเลือก
เราสร้างความเปลี่ยนแปลงที่จะพิทักษ์รักษาสภาพความเป็นอยู่ของ
คนรุ่นต่อไปในอนาคตได้

หรือเราจะดำเนินธุรกิจไปแบบเดิมแล้วล้มเหลว

ก็ขึ้นอยู่กับคุณและฉัน

บางคนบอกว่า เราไม่ควรเข้าร่วมการเคลื่อนไหวพวกนี้

เราควรจะปล่อยทุกอย่างให้เป็นหน้าที่นักการเมืองแล้วแค่วอตเพื่อ
ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแทน แต่เราจะทำอะไรได้ในเมื่อไม่มีเจตจำนงใด
ทางการเมืองเลย จะทำอะไรได้ในเมื่อการเมืองที่จำเป็นสำหรับการนี้
ไม่มีให้เห็นสักที

ที่นี่ ในดาวอสก็เหมือนที่อื่นๆ ทุกคนเอาแต่พูดถึงเรื่องเงิน ดูเหมือน
ว่าเงินและการเติบโตคือสิ่งเดียวที่เราห่วงพะวง

และเพราะวิกฤติสภาพภูมิอากาศเป็นวิกฤติที่ไม่เคยถูกจัดการสมกับ
ที่เป็นวิกฤติ ผู้คนจึงแค่ไม่ได้ตระหนักถึงผลลัพธ์ทั้งหลายจากชีวิตประจำวัน
ของเรา ไม่ได้ตระหนักว่ามีสิ่งที่เรียกว่างบประมาณคาร์บอน⁶อยู่ และ
งบประมาณคาร์บอนที่เหลืออยู่นั้นน้อยอย่างเหลือเชื่อแค่ไหน และนั่น
จะต้องเปลี่ยนแปลงตั้งแต่วันนี้

ไม่มีความท้าทายอื่นใด ณ เวลานี้ที่จะสำคัญเทียบเท่าการทำให้
ประชาชนงกกว้างตระหนักรู้และเข้าใจถึงงบประมาณคาร์บอนที่หดหาย
ไปอย่างรวดเร็ว มันสมควรและจำเป็นต้องกลายเป็นเงินสกุลใหม่ของ
โลกเรา รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจในปัจจุบันและอนาคตของเรา
ด้วย

เราอยู่ในช่วงเวลาของหน้าประวัติศาสตร์ที่ทุกคนที่มีความรู้ความ
เข้าใจเรื่องวิกฤติสภาพภูมิอากาศที่คุกคามอารยธรรมและชีวมณฑล
ทั้งหมดของเราจะต้องออกมาพูด

⁶ Carbon Budget คือ ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ยังพอรับได้ในกรอบระยะ
เวลาใดๆ ที่กำหนดไว้

ด้วยภาษาที่ชัดเจน

ไม่ว่ามันอาจจะชวนให้อึดอัดระคายใจและไม่ได้สร้างกำไรแค่ไหนก็ตาม

เราต้องเปลี่ยนแปลงทุกอย่างในสังคมปัจจุบัน

ยิ่งรอยเท้าคาร์บอนของคุณใหญ่มากเท่าไร หน้าที่ทางศีลธรรมของคุณยิ่งต้องใหญ่มากเท่านั้น

ยิ่งนโยบายของคุณใหญ่มากเท่าไร ความรับผิดชอบของคุณยิ่งต้องใหญ่มากเท่านั้น

ผู้ใหญ่ชอบพูดว่า “เราติดค้างความหวังที่ต้องมอบให้คนหนุ่มสาว”

แต่ฉันไม่อยากจะหวังของคุณ

ฉันไม่อยากจะให้คุณมีความหวัง

ฉันอยากให้คุณตื่นตระหนก

ฉันอยากให้คุณรู้สึกกลัวเหมือนที่ฉันรู้สึกอยู่ทุกวัน

และฉันอยากให้คุณลงมือทำ

ฉันอยากให้คุณลงมือทำเหมือนที่คุณจะทำเมื่ออยู่ในยามวิกฤติ

ฉันอยากให้คุณลงมือทำเหมือนว่าไฟกำลังไหม้บ้านของเรา

เพราะมันกำลังลุกไหม้จริงๆ

ฉันเด็กเกินกว่าจะทำสิ่งนี้

บนเฟซบุ๊ก

สตอกโฮล์ม 2 กุมภาพันธ์ 2019

ไม่นานมานี้ได้ฉันเห็นข่าวลือมากมายเกี่ยวกับตัวฉันและเห็นความเกลียดชังมากมายมหาศาล ฉันไม่แปลกใจเลย ฉันรู้ว่าในเมื่อคนส่วนใหญ่ไม่ตระหนักถึงความหมายทั้งหมดของวิกฤติสภาพภูมิอากาศ (ซึ่งก็เข้าใจได้เพราะมันไม่เคยถูกจัดการสมกับที่เป็นวิกฤติ) การหยุดเรียนประท้วงเพื่อสภาพภูมิอากาศจึงดูจะแปลกประหลาดมากในสายตาคนทั่วไป ดังนั้นขอฉันชี้แจงให้ชัดเจนเรื่องการหยุดเรียนประท้วงของฉันก็แล้วกัน

เดือนพฤษภาคม 2018 ฉันเป็นหนึ่งในผู้ชนะการแข่งขันเขียนบทความเรื่องสิ่งแวดล้อมที่จัดโดยหนังสือพิมพ์ Svenska Dagbladet ของสวีเดน บทความของฉันได้ดีพิมพ์และมีคนติดต่อมา หนึ่งในนั้นคือโบ ทอเรน จากกลุ่ม Fossil Free Dalsland เขาได้รวมกลุ่มกับคนที่อยากทำอะไรสักอย่างเกี่ยวกับวิกฤติสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะวัยรุ่น

ฉันได้ประชุมทางโทรศัพท์สองสามครั้งกับนักเคลื่อนไหวคนอื่น ๆ จุดประสงค์ก็เพื่อหาแนวคิดสำหรับโครงการใหม่ที่จะดึงให้ผู้คนหันมาสนใจวิกฤติสภาพภูมิอากาศ โบมีแนวคิดสองสามอย่างที่เราน่าจะทำได้ทุกอย่างตั้งแต่การเดินขบวนไปจนถึงแนวคิดคร่ำ ๆ เรื่องการหยุดเรียนประท้วง (ที่เด็กนักเรียนจะทำอะไรสักอย่างบนสนามของโรงเรียนหรือในห้องเรียน) แนวคิดนั้นได้แรงบันดาลใจจากนักเรียนในเมืองพาร์คแลนด์

ฟลอริดา ที่ปฏิเสธไม่ไปเรียนหลังเหตุการณ์ยิงในโรงเรียน

ฉันชอบแนวคิดหยุดเรียนประท้วง จึงพัฒนาแนวคิดนั้นและพยายามชักชวนให้คนหนุ่มสาวคนอื่น ๆ มาร่วมด้วย แต่ไม่มีใครสนใจจริง ๆ พวกเขาคิดว่าการเดินขบวนของกลุ่ม Zero Hour เวอร์ชันสวีเดน จะสร้างแรงกระเพื่อมได้มากกว่า ฉันเลยวางแผนหยุดเรียนประท้วงต่อทั้งหมดด้วยตัวเอง และหลังจากนั้นก็ไม่ได้เข้าร่วมการประชุมอีกเลย

ตอนที่ฉันบอกพ่อแม่เรื่องแผนที่วางไว้ พวกเขาไม่ชอบใจอย่างมาก พวกเขาไม่สนับสนุนแนวคิดหยุดเรียนประท้วง และบอกว่าถ้าฉันตั้งต้นจะทำก็ต้องทำทั้งหมดด้วยตัวเอง พวกเขาจะไม่สนับสนุนใด ๆ ทั้งสิ้น

วันที่ 20 สิงหาคม ฉันนั่งลงที่ด้านนอกของรัฐสภาสวีเดน แจกใบปลิวที่มีข้อเท็จจริงยาวเหยียดเกี่ยวกับวิกฤติสภาพภูมิอากาศและคำอธิบายว่าทำไมฉันจึงออกมาประท้วง สิ่งแรกที่ฉันทำคือโพสต์บนทวิตเตอร์และอินสตาแกรมว่าฉันทำอะไรอยู่ และมันก็กลายเป็นไวรัล จากนั้นนักข่าวและหนังสือพิมพ์ก็เริ่มมา อิงมาร์ เรนทชอก นักธุรกิจและผู้ประกอบการชาวสวีเดนที่กำลังเคลื่อนไหวด้านสภาพภูมิอากาศคือหนึ่งในคนแรก ๆ ที่มา เขาคุยกับฉันแล้วถ่ายรูปไปโพสต์บนเฟซบุ๊ก นั่นเป็นครั้งแรกที่ฉันได้คุยกับเขา ฉันไม่เคยติดต่อหรือพบปะกับเขามาก่อน

หลายคนชอบแพร่ข่าวลือว่าฉันมีคน “อยู่เบื้องหลัง” หรือฉันถูก “จ้าง” หรือ “ใช้” ให้ทำสิ่งที่ทำอยู่ แต่ไม่มีใคร “อยู่เบื้องหลัง” ฉัน นอกจากตัวฉันเอง พ่อแม่ฉันก็ห่างไกลมากจากการเป็นนักเคลื่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม ก่อนที่ฉันจะทำให้พวกเขาตระหนักถึงสถานการณ์นี้

ฉันไม่ได้อยู่ในองค์กรใด บางครั้งฉันได้รับการสนับสนุนและร่วมมือกับองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรหลายองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมก็จริง แต่ฉันเป็นอิสระเต็มที่และเป็นตัวแทนของตัวเอง ฉันเองเท่านั้น และฉันทำสิ่งที่ทำอยู่โดยไม่ได้อำนาจตอบแทนสักนิด ฉันไม่ได้รับเงินหรือคำสัญญาใด ๆ ว่าจะมีการจ่ายให้ในอนาคต ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับฉันหรือครอบครัวฉันก็เช่นกัน

และแน่นอนว่ามันจะเป็นเช่นนี้ต่อไป ฉันไม่เคยเจอนักเคลื่อนไหวด้านสภาพภูมิอากาศสักคนเดียวที่ต่อสู้เรื่องสภาพภูมิอากาศเพื่อเงิน ความคิดแบบนี้ช่างน่าขันสินดี

ยิ่งไปกว่านั้น ฉันเดินทางเฉพาะเมื่อเรียนอนุญาตและพ่อแม่ฉันจ่ายเงินค่าตัวและที่พักให้

ครอบครัวฉันเขียนหนังสือร่วมกันเรื่องครอบครัวของเราและเรื่องที่ฉันกับน้องสาว บิโอด้า มีอิทธิพลต่อวิถีคิดและการมองโลกของพ่อแม่ยังไง โดยเฉพาะในเรื่องสภาพภูมิอากาศ และเกี่ยวกับการวินิจฉัยโรคของพวกเขา

หนังสือเล่มนั้นมีกำหนดออกในเดือนพฤษภาคม 2018 แต่เพราะความเห็นที่ไม่ลงรอยกันกับบริษัทหนังสือในเรื่องสำคัญ เราจึงเปลี่ยนไปพิมพ์กับสำนักพิมพ์ใหม่ หนังสือจึงเลื่อนไปออกในเดือนสิงหาคมปีเดียวกันแทน

ก่อนหนังสือจะออกพ่อแม่ฉันพูดชัดเจนว่า ถ้าไรใด ๆ ที่จะได้จากหนังสือ *Scener ur hjärtat* หรือ *Scenes from the Heart* เราจะมอบให้กับองค์การกุศลแปดแห่งที่ทำงานด้านสิ่งแวดล้อม เด็กที่เป็นโรคและสิทธิสตรี

และจริงอยู่ ฉันเขียนสุนทรพจน์ของตัวเอง เพราะฉันรู้ว่าสิ่งที่ฉันพูดจะไปถึงผู้คนมากมาย ฉันจึงต้องขอข้อมูลอยู่บ่อยครั้ง มีนักวิทยาศาสตร์สองสามคนที่ฉันมักปรึกษาว่าจะสื่อเรื่องจำเพาะที่ซับซ้อนออกไปยังไง ฉันอยากให้ทุกอย่างถูกต้องร้อยเปอร์เซ็นต์ เพื่อที่ฉันจะได้ไม่เผยแพร่ข้อเท็จจริงผิด ๆ หรือสิ่งที่อาจทำให้คนเข้าใจผิดได้

บางคนดูถูกฉันเพราะโรคที่ฉันเป็น แต่แอสเพอร์เกอร์ไม่ใช่โรค มันคือพรสวรรค์ คนยังพูดกันด้วยว่าเพราะฉันเป็นแอสเพอร์เกอร์ ฉันจึงไม่อาจพาตัวเองมาอยู่จุดนี้ได้หรอก แต่นั่นละคือเหตุผลที่ฉันทำอย่างนี้ เพราะถ้าฉัน “ปกติ” และเข้าสังคมเป็น ฉันคงจัดการตัวเองให้เข้าไปอยู่ในองค์กรหรือองค์กรขึ้นเองแล้ว

แต่เพราะฉันเข้าสังคมไม่เก่งจึงทำสิ่งนี้แทน ฉันหงุดหงิดมากที่ไม่มี

การทำอะไรเลยเรื่องวิกฤติสภาพภูมิอากาศ และฉันรู้สึกว่าคุณต้องทำอะไรสักอย่าง อะไรก็ได้ และบางครั้งการไม่ทำอะไรเลย เช่นการแค่นิ่งเฉยๆ นอกกรัฐสภา ก็ส่งเสียงได้ดังกว่าการทำสิ่งต่างๆ เหมือนที่บางครั้งการกระซิบก็ดังกว่าการตะโกน

นอกจากนี้ยังมีคำตำหนิว่าคุณ “มีน้ำเสียงและเขียนเหมือนผู้ใหญ่” และฉันได้แต่ตอบไปว่า คุณไม่คิดว่าเด็กอายุสิบหกปีจะพูดเพื่อตัวเองได้หรือ

มีบางคนบอกว่าฉันทำให้อะไรๆ ดูเหมือนง่ายเกินไป ตัวอย่างเช่นเมื่อฉันพูดว่า “วิกฤติสภาพภูมิอากาศเป็นเรื่องที่มีแค่สีดำกับสีขาว” “เราต้องหยุดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก” และ “ฉันอยากให้คุณแตกตื่น” แต่ที่ฉันพูดแค่นั้นก็เพราะมันคือเรื่องจริง จริงอยู่ วิกฤติสภาพภูมิอากาศเป็นปัญหาที่ซับซ้อนที่สุดที่เราเคยเผชิญมา และทุกคนต้องทำในส่วนของตัวเองเพื่อที่จะ “หยุดมัน” แต่ทางแก้นั้นก็มีแค่สีดำสีขาวตรงไปตรงมานั่นคือเราต้องหยุดปล่อยก๊าซเรือนกระจกซะ

เพราะเราก็แค่จำกัดความร้อนไม่ให้สูงขึ้นถึง 1.5 องศาเซลเซียสเหนือระดับอุณหภูมิก่อนยุคอุตสาหกรรม หรือไม่ทำก็แค่นั้น เราจะต้องไปถึงจุดหักเหที่จุดชนวนปฏิกิริยาลูกโซ่อันนำมาซึ่งเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกินกว่ามนุษย์จะควบคุมได้ หรือไม่ไปก็แค่นั้น เราจะต้องอยู่ต่อไปในฐานะอารยธรรมหนึ่งหรือจะไม่อยู่ที่นั่น ไม่มีพื้นที่สีเทาในเรื่องการอยู่รอด

และเมื่อฉันพูดว่าอยากให้คุณแตกตื่น ฉันหมายความว่าเราต้องจัดการวิกฤตินี้ให้สมกับที่มันเป็นวิกฤติ เวลาที่ไฟไหม้บ้านคุณ คุณคงไม่นั่งลงคุยว่าจะสร้างใหม่ให้ดียิ่งงเมื่อดับไฟได้แล้ว ถ้าไฟไหม้บ้านคุณ คุณจะวิ่งออกไปข้างนอกแล้วดูให้แน่ใจว่าทุกคนออกไปหมดแล้วขณะที่โทรแจ้งหน่วยดับเพลิง เรื่องนี้ต้องการความแตกตื่นระดับเดียวกัน

มีข้อโต้แย้งอีกอย่างว่า ฉันทำอะไรในเรื่องนี้ไม่ได้หรอก เพราะความจริงที่ว่าฉัน “ก็แค่เด็กคนหนึ่งและเราไม่ควรฟังพวกเด็กๆ” แต่เรื่องนี้แก้ไขได้ง่ายมาก แค่คุณเริ่มฟังข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่หนักแน่นดังหินผา เพราะถ้าทุกคนฟังนักวิทยาศาสตร์และข้อเท็จจริงที่ฉันอ้างอิงถึง

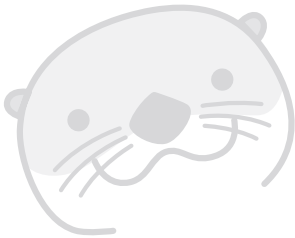
อยู่เสมอ คงไม่มีใครต้องฟังฉันหรือนักเรียนคนอื่นอีกหลายแสนคนที่
ประท้วงเรื่องสภาพภูมิอากาศอยู่ทั่วโลก

แล้วเราทุกคนก็จะกลับไปเรียนได้ ฉันเป็นแค่ผู้ส่งสาร แต่ฉันกลับ
ต้องรับความเกลียดชังนี้ไว้ทั้งหมด ฉันไม่ได้พูดเรื่องอะไรใหม่เลย ฉัน
แค่พูดสิ่งที่นักวิทยาศาสตร์พูดซ้ำ ๆ มาหลายทศวรรษแล้วเท่านั้น

และฉันเห็นด้วยกับคุณ ฉันยังเด็กเกินกว่าจะทำแบบนี้
เด็ก ๆ อย่างเราไม่ควรต้องทำแบบนี้ แต่เพราะแทบไม่มีใครทำอะไร
เลย และอนาคตของอยู่ในความเสี่ยง เราจึงรู้ว่าเราต้องทำต่อ

และถ้าคุณยังมีความกังวลหรือข้อสงสัยอื่นใดเกี่ยวกับฉัน คุณก็ฟัง
เท็ดทอล์กของฉัน ซึ่งฉันได้เล่าเอาไว้ว่าฉันเริ่มมาสนใจสภาพภูมิอากาศ
และสิ่งแวดล้อมได้อย่างไร

และขอขอบคุณทุกคนที่ให้ความกรุณาสันับสนุน! มันทำให้ฉันมีหวัง

คุณทำตัวเหมือนเด็กนิสัยเสีย ไร้ความรับผิดชอบ

คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมยุโรป
ในหัวข้อ “สังคมเมืองยุคเรอเนซองส์ของสหภาพยุโรป
(Civil Society for rEUnaissance)”

บรัสเซลส์ 21 กุมภาพันธ์ 2019

ฉันชื่อเกรต้า ธูนเบิร์ก เป็นนักเคลื่อนไหวด้านสภาพภูมิอากาศจาก
สวีเดน และวันนี้ในห้องนี้ยังมี...ถ้าเป็นไปได้ช่วยย่นสั้นหน่อยค่ะ...อนูนา,
อเดลเลเด, ไคร่า, กิลเลส, ดรายส์, พูน และลูยซ่า

นักเรียนหรือเด็ก ๆ หลายคนกำลังเดินประท้วงเพื่อสภาพ
ภูมิอากาศไปตามถนนของกรุงบรัสเซลส์ หลายแสนคนกำลังทำแบบ
เดียวกันอยู่ทั่วโลก เราหยุดเรียนประท้วงเพราะเราทำการบ้านของเรา
เสร็จแล้ว และพวกเราบางคนก็มาอยู่ที่นี่ในวันนี้ด้วย มีคนบอกเราเสมอ
ว่า พวกเขามีหวังมาก พวกเขาหวังว่าคนหนุ่มสาวจะช่วยโลก แต่ไม่ใช่
สักหน่อย ไม่มีเวลามารอให้เราเติบโตจนมารับผิดชอบเรื่องนี้ เพราะ
ภายในปี 2020 เราต้องกดกราฟการปล่อยก๊าซให้ตกลงข้างล่าง

นั่นคือปีหน้าแล้ว เรา รู้ว่านักการเมืองส่วนใหญ่ไม่อยากคุยกับเรา
ดีเลย เรา ก็ไม่อยากคุยกับพวกเขาเหมือนกัน เราอยากให้พวกเขาไปคุย
กับนักวิทยาศาสตร์แทน ไปฟังนักวิทยาศาสตร์ เพราะเราก็แค่ นำสิ่งที่
พวกเขากำลังพูดและพูดมาหลายทศวรรษแล้วมากล่าวซ้ำเท่านั้น เรา

อยากให้คุณทำตามความตกลงปารีสและรายงานของไอพีซีซี เราไม่มี
แถลงการณ์หรือคำเรียกร้องอื่น คุณต้องร่วมมือกันภายใต้หลัก
วิทยาศาสตร์ นั่นคือคำเรียกร้องของเรา นักการเมืองหลายคนเวลาพูด
เรื่องหยุดเรียนประท้วงเพื่อสภาพภูมิอากาศ พวกเขาจะพูดถึงแทบ
ทุกอย่าง ยกเว้นเรื่องวิกฤติสภาพภูมิอากาศ

หลายคนพยายามทำให้การหยุดเรียนประท้วงกลายเป็นเรื่องที่เรา
เรากำลังสนับสนุนการโดดเรียนหรือเราควรกลับไปเรียนรีเปล่า พวกเขา
ปั้นแต่งทฤษฎีสมคบคิดสารพัดแบบขึ้นมา และเรียกเราว่าหุ่นเชิดที่ไม่ได้
คิดเอง พวกเขาพยายามดันเหือกเพื่อปิดความสนใจไปจากวิกฤติสภาพ
ภูมิอากาศและเปลี่ยนเรื่องไปเสีย พวกเขาไม่อยากพูดเรื่องนี้เพราะรู้ตัว
ว่าตนไม่อาจชนะศึกนี้ได้ เพราะพวกเขารู้ตัวว่าตัวเองไม่ได้ทำการบ้าน
แต่เราทำ ถ้าคุณทำการบ้าน คุณจะรู้ว่าเราต้องการการเมืองใหม่ เรา
ต้องการเศรษฐกิจใหม่ที่ทุกอย่างตั้งอยู่บนพื้นฐานของงบประมาณ
คาร์บอนที่ลดลงฮวบฮาบและคงเหลืออยู่อย่างจำกัดจำเขี่ย

แต่นั่นยังไม่พอ เราต้องการวิธีคิดใหม่หมด ระบบการเมืองที่คุณ
สร้างขึ้นนั้นมุ่งเน้นการแข่งขัน คุณโกงเมื่อมีโอกาสโกง เพราะสิ่งสำคัญ
อย่างเดียวคือชัยชนะ คือการกุมอำนาจ มันต้องจบลงได้แล้ว เราต้อง
หยุดแข่งขันกันเอง เราต้องร่วมมือและทำงานด้วยกัน รวมทั้งแบ่งปัน
ทรัพยากรโลกอย่างยุติธรรม มุ่งเน้นความเสมอภาค และยอมถอย
สองสามก้าวเพื่อเห็นแก่สายพันธุ์ที่มีชีวิตอยู่ทั้งหลาย เราต้องปกป้อง
ชีวมณฑล อากาศ มหาสมุทร ผืนดิน ผืนป่า

นี่อาจฟังดูไร้เดียงสาเหลือเกิน แต่ถ้าคุณทำการบ้าน คุณจะรู้ว่าเรา
ไม่มีทางเลือกอื่น เราต้องจัดจ่อทุกอณูในชีวิตเราไปที่การเปลี่ยนแปลง
สภาพภูมิอากาศ เพราะหากเราล้มเหลวเรื่องนี้ ความสำเร็จและก้าวหน้า
ทั้งหมดจะเปล่าประโยชน์ และสิ่งเดียวที่จะเหลือเป็นมรดกจากผู้นำ
ทางการเมืองทั้งหลายของเราคือความล้มเหลวครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดใน
ประวัติศาสตร์มนุษยชาติ และผู้คนจะจดจำพวกเขาว่าเป็นวายร้าย
ชั่วช้าที่สุดตลอดกาล เพราะพวกเขาเลือกที่จะไม่ฟังและไม่ลงมือทำ

แต่มันไม่จำเป็นต้องเป็นอย่างนั้น เรายังมีเวลา ตามรายงานของไอพีซีซี เราเหลือเวลาประมาณสิบเอ็ดปีก่อนที่จะจะจุดชนวนปฏิกิริยาลูกโซ่เหนือการควบคุมของมนุษย์ที่ไม่อาจย้อนคืน

เพื่อหลีกเลี่ยงความเปลี่ยนแปลงในทุกแง่มุมของสังคมซึ่งไม่เคยมีมาก่อนที่ว่ามัน เราจำต้องลงมือ [ทำ] ภายในทศวรรษที่กำลังมาถึงนี้ รวมถึงการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ลงอย่างต่ำ 50 เปอร์เซ็นต์ให้ได้ภายในปี 2030 และโปรดอย่าลืมว่าตัวเลขนี้ยังไม่รวมแง่มุมเรื่องความเสมอภาคซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งยวดที่จะทำให้ความตกลงปารีสใช้ได้ผลระดับโลก อีกทั้งยังไม่รวมเรื่องจุดหักเหหรือวงจรสะท้อนกลับอย่างก๊าซมีเทนอันทรงพลังยิ่งยวดที่ถูกปล่อยจากชั้นดินเยือกแข็งคงตัวที่กำลังละลายในเขตอาร์กติก

อย่างไรก็ตาม ตัวเลขที่ว่ามันได้นับรวมการใช้เทคนิคการปล่อยก๊าซคาร์บอนที่เป็นลบ⁷ ในระดับมหัพภาคทั่วโลกซึ่งยังต้องคิดค้นกันต่อไป และนักวิทยาศาสตร์มากมายเกรงว่าจะไม่มีทางพร้อมใช้ทันเวลา และถึงอย่างไรก็ไม่อาจให้ผลถึงระดับที่คาดการณ์ เราได้ทราบจากสหภาพยุโรปตั้งใจจะปรับเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซ โดยในเป้าหมายใหม่นี้ สหภาพยุโรปเสนอว่าจะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลง 45 เปอร์เซ็นต์จากระดับของปี 1990 ให้ได้ภายในปี 2030 บางคนบอกว่ามันเป็นเรื่องดีและเป็นการคิดใหญ่มาก แต่เป้าหมายใหม่นี้ก็ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้โลกร้อนขึ้นไม่ถึง 1.5 องศาเซลเซียส

เป้าหมายใหม่นี้ยังไม่เพียงพอที่จะปกป้องอนาคตของเด็ก ๆ ซึ่งกำลังเติบโตในวันนี้ ถ้าสหภาพยุโรปต้องการจะช่วยจำกัดตัวเองอย่างดียู่ภายในงบประมาณคาร์บอนเพื่อจะคงอุณหภูมิไม่ให้โลกร้อนขึ้นถึง 2 องศาเซลเซียส แปลว่าต้องลดลงอย่างน้อย 80 เปอร์เซ็นต์ภายในปี 2030 รวมถึงเรื่องการบินและการขนส่งด้วย ดังนั้น นี่ถือเป็นการคิดใหญ่กว่าข้อเสนอ ณ ปัจจุบันถึงสองเท่าทีเดียว การลงมือทำที่จำเป็น

⁷ Negative Emission คือ เทคนิควิธีต่าง ๆ ในการดึงก๊าซเรือนกระจกออกจากชั้นบรรยากาศ

ต้องเกิดขึ้นนี้เป็นเรื่องใหญ่กว่าแถลงการณ์หรือฝึกฝายทางการเมืองใดอีกครั้งแล้วที่พวกเขาควาดเรื่องยุ่งยากซุกไว้ได้พรมให้คนรุ่นเราเก็บกวาดและแก้ไข บางคนบอกว่าเรากำลังสู้เพื่ออนาคตของเราเอง แต่นั่นไม่จริงเลย เราไม่ได้สู้เพื่ออนาคตของเราเอง เราสู้เพื่ออนาคตของทุกคนต่างหาก และถ้าคุณคิดว่าเราควรอยู่ในโรงเรียนมากกว่า งั้นเราก็ขอแนะนำให้คุณหยุดงานออกมาประท้วงบนถนนแทนเรา หรือจะให่ดีกว่านั้น มาร่วมกับเราเพื่อจะได้เร่งกระบวนการให้ไวขึ้น

และขอโทษด้วย แต่การบอกว่าทุกอย่างจะเรียบร้อยในขณะที่ไม่ทำอะไรสักอย่างต่อไปเรื่อย ๆ ไม่ได้ช่วยให้เรามีความหวังเลย ตรงข้ามกับความหวังด้วยซ้ำ ถึงอย่างนั้นคุณกลับยังทำแบบนั้น คุณจะมัวนั่งเฉยรอให้ความหวังเดินมาหาไม่ได้ คุณทำตัวเหมือนเด็กนิสัยเสียไร้ความรับผิดชอบ คุณดูเหมือนจะไม่เข้าใจว่า ความหวังคือสิ่งที่คุณต้องลงมือไขว่คว้า และถ้าคุณยังคงบอกว่าเราเสียเวลาเปล่าเรียนอันมีค่าไปเปล่า ๆ ก็ขอฉันเตือนความจำคุณเถอะว่า ผู้นำทางการเมืองของเราเสียเวลาเปล่าไปหลายทศวรรษแล้วกับการปฏิเสธความจริงและนั่งเฉยและในเมื่อเวลาของเรากำลังจะหมดลง เราจึงตัดสินใจลงมือทำ เราเริ่มเก็บกวาดความละเทะของพวกคุณ และจะไม่หยุดจนกว่าจะเสร็จสิ้น

โลกที่แปลกประหลาด

งานประกาศรางวัลภาพยนตร์และโทรทัศน์ทองคำ

เบอร์ลิน 30 มีนาคม 2019

ฉันขออุทิศรางวัลนี้ให้กับผู้คนที่ต่อสู้เพื่อปกป้องป่าฮัมบาคและ
นักเคลื่อนไหวในทุกๆ ที่ ที่ต่อสู้เพื่อเก็บพลังงานฟอสซิลไว้ใต้ดิน

เราอยู่ในโลกที่แปลกประหลาด ที่วิทยาศาสตร์นี้กำลังกันบอก
เป็นเสียงเดียวว่า เรามีเวลาสิบเอ็ดปีก่อนจะจุดชนวนปฏิริยาลูกโซ่เหนือ
ความควบคุมของมนุษย์ที่ไม่อาจย้อนคืน ซึ่งอาจเป็นจุดจบอารยธรรม
ที่เรารู้จัก

เราอยู่ในโลกที่แปลกประหลาด ที่เด็กๆ ต้องสละการศึกษาของ
ตัวเองมาปกป้องอนาคตของพวกเขาไม่ให้ถูกทำลาย

ที่ผู้คนซึ่งมีส่วนในการก่อวิกฤตินี้บ่อยที่สุดกลับเป็นคนที่จะได้รับ
ผลกระทบมากที่สุด

ที่ที่นักการเมืองบอกว่าการปกป้องโลกมีราคาแพงเกินไป ขณะที่
ใช้เงินหลายล้านล้านยูโรอุดหนุนพลังงานฟอสซิล

เราอยู่ในโลกที่แปลกประหลาด ที่ไม่มีใครกล้ามองไปไกลกว่าระบบ
การเมืองปัจจุบัน ทั้งๆ ที่ชัดเจนอยู่ว่า เราไม่มีทางพบคำตอบที่ตามหา
ในการเมืองทุกวันนี้

ที่ที่บางคนดูจะห่วงเรื่องการไปโรงเรียนของเด็กบางคนมากกว่า
อนาคตของมนุษยชาติ

ที่ที่ทุกคนสามารถเลือกและซื้อความจริงในแบบของตัวเองได้

ที่ที่การหยุดของเราขึ้นอยู่กับปริมาณคาร์บอนอันน้อยนิดที่กำลังเหือดหายไปอย่างรวดเร็ว และแทบไม่มีใครรู้ด้วยซ้ำว่ามันมีอยู่

เราอยู่ในโลกที่แปลกประหลาด ที่เราคิดว่าเราสามารถซื้อหรือสร้างทางออกจากวิกฤติที่เราซื้อและสร้างขึ้นมา

ที่ที่สื่อสนใจการแข่งขันฟุตบอลหรืองานกาล่าของภาพยนตร์มากกว่าวิกฤติใหญ่ที่สุดที่มนุษย์เคยเผชิญ

ที่ที่คนดัง ดาราภาพยนตร์ และนักร้องที่ยืนหยัดด้านความยุติธรรมทั้งหลายจะไม่ยืนหยัดเพื่อสิ่งแวดล้อมและเพื่อความยุติธรรมด้านสภาพภูมิอากาศ เพราะมันจะส่งผลกระทบต่อตัวเองเรื่องสิทธิในการบินไปทั่วโลกเพื่อไปกินอาหารร้านโปรด พักผ่อนบนชายหาด และปลีกิเวกไปโยคะ

การพังทลายของสภาพภูมิอากาศเป็นหายนะที่หลีกเลี่ยงได้ด้วยการทำสิ่งที่ดูเหมือนเป็นไปได้ และนั่นคือสิ่งที่เราต้องทำ

แต่ความเป็นจริงก็คือ เราจะทำไม่ได้ถ้าปราศจากคุณซึ่งนั่งอยู่ในหมู่ผู้ฟังที่นี่ ในคืนนี้

ผู้คนมองคนดังอย่างพวกคุณดุจเทพเจ้า คุณมีอิทธิพลต่อคนหลายล้านคน เราต้องการคุณ

คุณใช้เสียงของตัวเองสร้างความตระหนักรู้เรื่องวิกฤติโลกนี้ได้ คุณช่วยเปลี่ยนให้คนลุกขึ้นมาเคลื่อนไหวได้ คุณช่วยเราปลุกผู้นำของพวกเราให้ตื่นได้ และทำให้พวกเขารู้ว่าไฟกำลังไหม้บ้านของเรา

เราอยู่ในโลกที่แปลกประหลาด

แต่มันคือโลกที่คนรุ่นฉันได้รับทอดมา เป็นโลกเพียงใบเดียวที่เรามี

เรากำลังยืนอยู่ตรงทางแยกในประวัติศาสตร์

เรากำลังจะล้มเหลว แต่ก็ยังไม่ได้ล้มเหลว

เรายังแก้ไขเรื่องนี้ได้

ขึ้นอยู่กับเรา

คิดการใหญ่ระดับมหาวิหาร

รัฐสภายุโรป

สตราสบูร์ก 16 เมษายน 2019

ฉันชื่อเกรต้า ธุนเบิร์ก อายุสิบหกปี มาจากสวีเดน และฉันอยากให้คุณแตกตื่น

ฉันอยากให้คุณทำเหมือนไฟกำลังไหม้บ้านของคุณ

ฉันเคยพูดแบบนี้มาก่อน

ผู้คนมากมายอธิบายว่า ทำไมนั่นจึงเป็นความคิดที่แย่ นักการเมืองจำนวนมากบอกฉันว่า ความแตกตื่นไม่เคยนำไปสู่อะไรที่ดี

และฉันเห็นด้วย การแตกตื่นโดยไม่จำเป็นคือความคิดที่ยอดแย่ แต่เมื่อไฟกำลังไหม้บ้านของคุณและคุณอยากปกป้องไม่ให้บ้านมอดไหม้ ไม่มีอะไรเหลือ เช่นนั้นก็จำเป็นต้องแตกตื่นอยู่บ้าง

อารยธรรมของเราเปราะบางเสียจนเกือบเหมือนปราสาทที่สร้างบนผืนทราย จากหน้าต่างสวยงามแต่รากฐานกลับห่างไกลจากความมั่นคง

เราทำอะไรแบบขอไปทีไว้มากมาย

เมื่อวานโลกได้เฝ้าดูมหาวิหารโนเทรอดามไหม้ไฟในกรุงปารีสอย่างหดหู่และเศร้าเสียใจอย่างสุดซึ้ง เพราะสิ่งปลูกสร้างบางแห่งก็เป็นมากกว่าแค่ตึกoram แต่มหาวิหารโนเทรอดามจะถูกสร้างขึ้นใหม่ ฉันหวังว่ารากฐานของมันจะแข็งแรง ฉันหวังว่ารากฐานของเราจะแข็งแรงยิ่งกว่าแต่เกรงว่าจะไม่ใช่

ราวปี 2030 หรืออีก 10 ปี 259 วัน และ 10 ชั่วโมงต่อจากนี้ เรา

จะจุดชนวนปฏิกิริยาลูกโซ่เห็นคือการควบคุมของมนุษย์ซึ่งไม่อาจย้อนกลับ
ที่มีความเป็นไปได้มากเหลือเกินว่าจะจบอารยธรรมของเรา หากก่อน
จะถึงเวลานั้นไม่มีการเปลี่ยนแปลงถาวรซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในทุกแง่มุม
ของสังคม อันหมายรวมถึงการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ลง
อย่างน้อยที่สุด 50 เปอร์เซ็นต์ด้วย และโปรดอย่าลืมว่าการคำนวณนี้
ต้องพึ่งสิ่งประดิษฐ์ที่ยังไม่ได้คิดค้นขึ้นมาจนเพียงพอต่อความต้องการ
สิ่งประดิษฐ์ที่น่าจะช่วยกำจัดคาร์บอนไดออกไซด์ปริมาณมหาศาลออก
จากชั้นบรรยากาศได้

ยิ่งไปกว่านั้น การคำนวณนี้ไม่ได้คิดครอบคลุมถึงจุดหักเหและวงจร
สะท้อนกลับที่ไม่อาจทำนายได้อย่างเช่นก๊าซมีเทนอันทรงพลังยิ่งยวด
ซึ่งเล็ดลอดออกมาจากชั้นดินเยือกแข็งคงตัวที่กำลังละลายอย่างรวดเร็ว
ในแถบอาร์กติก รวมถึงเรื่องความร้อนที่ถูกกักไว้อยู่แล้วโดยมีผลภาวะ
ทางอากาศอำพรางไว้ หรือเรื่องความเสมอภาค หรือจะเป็นความ
ยุติธรรมทางสภาพภูมิอากาศที่ระบุไว้ชัดเจนถ้วนทั่วในความตกลงปารีส
ซึ่งจำเป็นที่สุดที่จะทำให้ความตกลงนี้เกิดผลระดับโลก

เราต้องจำใส่ใจด้วยว่า นี่เป็นแค่การคำนวณ การประมาณการ
แปลว่าจุดที่ไม่อาจย้อนกลับได้อาจเกิดขึ้นเร็วหรือช้ากว่านั้นอยู่บ้าง ไม่มี
ใครรู้แน่ชัด แต่จะอย่างไรเราก็รู้แน่ชัดว่ามันจะเกิดขึ้นภายในกรอบเวลา
ดังกล่าว โดยประมาณ เพราะการคำนวณนี้ไม่ใช่แค่ความคิดเห็นส่วนตัว
หรือการเดาสุ่ม ไอพีซีชี้บ่งชัดว่าการพยากรณ์เหล่านี้มีข้อเท็จจริงทาง
วิทยาศาสตร์อันเป็นข้อสรุปจากทุกชาติสนับสนุนอยู่

บุคลากรแวดวงวิทยาศาสตร์แขนงหลักๆ แทบทุกแขนงทั่วโลกก็
สนับสนุนงานและการค้นพบของไอพีซีเป็นอย่างดีที่

เราอยู่ท่ามกลางการสูญพันธุ์ครั้งใหญ่ครั้งที่หก และอัตราการสูญพันธุ์
ครั้งนี้เร็วกว่าอัตราที่ถือว่าปกติถึง 10,000 เท่า โดยสิ่งมีชีวิตถึง 200
สายพันธุ์กำลังสูญพันธุ์ไปในทุกๆ วัน

ดินอุดมสมบูรณ์ที่ถูกกัดเซาะ การตัดไม้ทำลายป่าผืนใหญ่ มลพิษ
ทางอากาศ การสูญเสียแมลงและสัตว์ป่า ภาวะมหาสมุทรเป็นกรด

ทั้งหมดนี้คือหายนะที่ถูกเร่งให้เลวร้ายลงโดยวิถีชีวิตที่เราผู้อยู่ในโลก
อันมั่งคั่งทางการเงินมองว่ามีสิทธิ์ที่จะดำเนินต่อไป

แต่แทบไม่มีใครรู้เรื่องหายนะภัยเหล่านี้ หรือเข้าใจว่ามันเป็นเพียง
อาการบ่งชี้แรกเริ่มของการล่มสลายทางนิเวศวิทยาของสภาพภูมิอากาศ
เพราะพวกเขาจะรู้ได้อย่างไร ก็ไม่มีใครบอกพวกเขา หรือที่สำคัญ
กว่านั้น ไม่มีคนที่ควรบอกมาบอกเขาด้วยวิธีการที่ถูกควร

บ้านของเรากำลังพังทลาย

ผู้นำทั้งหลายของเราต้องเริ่มลงมือทำให้สมแก่เหตุ

เพราะ ณ ตอนนี้องค์กรเขาไม่ได้ทำ

ถ้าบ้านเรากำลังพังทลาย ผู้นำของเราจะไม่ทำแบบที่ทำอยู่วันนี้
คุณจะไม่เปลี่ยนพฤติกรรมแทบทุกอย่างเหมือนเวลาอยู่ในภาวะฉุกเฉิน ถ้า
บ้านของเรากำลังพังทลาย คุณจะไม่นั่งไปทั่วโลกในชั้นธุรกิจ แล้วคุณว่า
ตลาดจะแก้ไขทุกอย่าง ด้วยทางแก้เล็กๆ อันชาญฉลาด ตรงจุดปัญหา
ยับยั้งที่กระจายกันอยู่

คุณจะไม่ซื้อและสร้างทางออกจากวิกฤติซึ่งเกิดจากการซื้อและสร้าง
ถ้าบ้านเรากำลังพังทลาย คุณจะไมจัดการประชุมผู้นำเบรกชิต
ฉุกเฉินสามครั้ง โดยไม่ได้ประชุมผู้นำฉุกเฉินเรื่องการพังทลายของสภาพ
ภูมิอากาศและระบบนิเวศเลยสักครั้ง

คุณจะไม่มัวเถียงกันเรื่องค่อยๆ หยุดการผลิตถ่านหินในสิบห้าหรือ
สิบเอ็ดปี ถ้าบ้านคุณกำลังพังทลาย คุณจะไม้มัวมาทดลองให้กับประเทศ
เพียงประเทศเดียวที่อาจใกล้เคียงจากพลังงานฟอสซิลได้อย่างไอร์แลนด์

คุณจะไม่มัวมาทดลองที่นอร์เวย์ตัดสินใจหยุดการขุดเจาะน้ำมันนอก
สถานตากอากาศอันงดงามในหมู่เกาะโลโฟเทน แต่จะยังขุดเจาะน้ำมัน
ในที่อื่น ๆ ทุกที่ไปอีกหลายทศวรรษ

มันเข้าไปสามสิบปีแล้วสำหรับการทดลองเช่นนั้น

ถ้าบ้านเรากำลังพังทลาย สื่อจะไม่เขียนเรื่องอื่นเลย

วิกฤติสภาพภูมิอากาศและนิเวศวิทยาที่กำลังดำเนินอยู่จะได้ขึ้น
พาดหัวข่าวทั้งหมด

ถ้าบ้านเรากำลังพังทลาย คุณจะไม่พูดว่าคุณคุมสถานการณ์อยู่ และวางสภาวะความเป็นอยู่ในอนาคตของทุกสายพันธุ์ไว้ในมือสิ่งประดิษฐ์ที่ยังไม่ได้คิดค้นขึ้นด้วยซ้ำ และคุณจะไม่ใช้เวลาทั้งหมดในฐานะนักการเมือง มัวถกเถียงกันเรื่องภาษีหรือเบรกชิต

ถ้ากำแพงบ้านของคุณถล่มลงมาจริง ๆ แน่نونว่าคุณจะเลิกแบ่งแยก แล้วเริ่มร่วมมือกัน

แต่บ้านเรากำลังพังทลายอยู่จริง ๆ และเวลากำลังหมดลงอย่างรวดเร็ว ทว่ากลายเป็นว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย

ทุกคนและทุกสิ่งจำเป็นต้องเปลี่ยน ดังนั้นทำไมมาหมดเปลืองเวลาอันมีค่าไปกับการถกเถียงว่าอะไรและใครต้องเป็นฝ่ายเริ่มก่อน

ทุกคนและทุกสิ่งจำเป็นต้องเปลี่ยน แต่นโยบายของคุณยิ่งใหญ่เกินไป ไร ความรับผิดชอบก็ยิ่งมากเท่านั้น รอยเท้าคาร์บอนยิ่งใหญ่เกินไป หน้าที่ทางศีลธรรมก็ยิ่งมากตาม

เมื่อฉันบอกนักการเมืองให้ลงมือทำเดี๋ยวนี้ คำตอบที่ได้ยินบ่อยที่สุดก็คือ พวกเขาจะทำอะไรแบบหักดิบไม่ได้ เพราะผู้ลงคะแนนเสียงจะไม่ชอบ

และพวกเขาพูดถูกอยู่แล้ว ในเมื่อคนส่วนใหญ่ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าทำไมถึงต้องเปลี่ยน เพราะฉะนั้นฉันจึงเฝ้าบอกให้คุณร่วมมือกันภายใต้ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ ใช้ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่จะหาได้เป็นหัวใจของการเมืองและประชาธิปไตย

การเลือกตั้งสภายุโรปใกล้จะมาถึงแล้ว และพวกเราหลายคนที่จะได้รับผลกระทบมากที่สุดจากวิกฤตินี้ เช่นคนอย่างฉัน กลับไม่ได้รับอนุญาตให้โหวต อีกทั้งไม่ได้อยู่ในฐานะที่จะตัดสินใจเรื่องธุรกิจ การเมือง วิศวกรรม สื่อ การศึกษา หรือวิทยาศาสตร์ เพราะเวลาที่เราต้องใช้ศึกษาเล่าเรียนเพื่อไปทำเช่นนั้นได้ไม่มีอีกต่อไปแล้ว และนี่คือสาเหตุที่เด็ก ๆ หลายล้านคนหยุดเรียนออกมาเดินถนนประท้วงเรื่องสภาพภูมิอากาศเพื่อให้ผู้คนหันมาสนใจวิกฤตินี้

คุณต้องฟังเรา เราที่โหวตไม่ได้

คุณต้องโหวตเพื่อเรา เพื่อลูกหลานคุณเอง
 สิ่งที่เราทำกันอยู่ตอนนี้จะสายเกินแก้ในไม่ช้า

ในการเลือกตั้งนี้ คุณต้องโหวตเพื่อสภาวะความเป็นอยู่ในอนาคต
 ของมนุษยชาติ

และแม้ทุกวันนี้จะยังไม่มีการเมืองที่เราต้องมี แต่ชัดเจนว่าบาง
 ทางเลือกก็ยังแย่น้อยกว่าทางเลือกอื่น และฉันอ่านเจอในหนังสือพิมพ์ว่า
 พรรคบางพรรคไม่อยากจะฉันทายืนอยู่ตรงนี้นวันนี้ด้วยซ้ำ เพราะพวกเขา
 ไม่อยากพูดเรื่องสภาพภูมิอากาศที่กำลังพังทลายลงแม้แต่คนเดียว

บ้านเรากำลังพังทลาย อนาคตรวมถึงสิ่งที่เราเคยได้มาในอดีตอยู่
 ในกำมือคุณแล้วจริงๆ ณ ตอนนี้ แต่ก็ยังไม่สายเกินไปที่จะลงมือทำ
 งานนี้ต้องใช้วิสัยทัศน์อันกว้างไกล ใช้ความกล้าหาญ ใช้การตัดสินใจ
 อย่างเด็ดขาดว่าจะลงมือทำเดี๋ยวนี้ เพื่อวางรากฐานในเวลาที่เราอาจยัง
 ไม่รู้รายละเอียดทั้งหมดเลยด้วยซ้ำว่าจะขึ้นโครงสร้างเพดานยังไง

พูดอีกอย่างก็คือ เราต้องคิดการใหญ่ๆจะสร้างมหาวิหาร

ฉันขอให้คุณโปรดลืมหินและลงมือลุยทางให้การเปลี่ยนแปลง
 ที่จำเป็นเกิดขึ้นได้

การทำให้ดีที่สุดไม่เพียงพออีกต่อไปแล้ว

เราต้องทำทุกอย่างที่ดูเหมือนจะเป็นไปไม่ได้

และไม่ใช่ไรถ้าคุณจะไม่ยอมฟังฉัน ถึงยังงั้นก็แค่เด็กนักเรียน
 อายุสิบหกปีจากสวีเดน แต่คุณจะเพิกเฉยต่อนักวิทยาศาสตร์ หรือ
 ข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์ หรือเด็กนักเรียนหลายล้านคนที่หยุดเรียน
 ประท้วงเพื่อสิทธิที่พวกเขาจะมีอนาคตต่อไปไม่ได้

ฉันขอรับรองคุณ ได้โปรดอย่าลืมหวนในเรื่องนี้เลย

เมื่อร่วมมือกันเราเปลี่ยนโลกได้

งานชุมนุมกลุ่ม Extinction Rebellion

ซุ้มประตู่มาร์เบิลอาร์ช ลอนดอน 23 เมษายน 2019

เป็นเกียรติของฉันที่ได้มาอยู่กับคุณที่นี่ ในวันนี้ เมื่อร่วมมือกันเราจะเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ได้

ฉันมาจากสวีเดน และที่นั่นก็มีปัญหาแทบจะเหมือนที่นี่ เหมือนทุกๆ ที่ นั่นคือ ไม่มีใครทำอะไรทั้งสิ้นเพื่อหยุดวิกฤตสภาพภูมิอากาศและนิเวศวิทยา แม้จะมีคำสัญญาและคำพูดสวยหรูทั้งหลาย

ตอนนี้เรากำลังเผชิญวิกฤตแห่งการมีชีวิตอยู่ ซึ่งหมายรวมวิกฤตสภาพภูมิอากาศและวิกฤตนิเวศวิทยา ซึ่งไม่เคยได้รับการปฏิบัติสมกับที่มันเป็นวิกฤตมาก่อน

มันถูกเพิกเฉยมาหลายทศวรรษ และนานเกินไปมากแล้วที่นักการเมืองอีกทั้งคนที่มิอำนาจรอดตัวไปได้โดยไม่ทำอะไรสักอย่างเพื่อต่อสู้กับวิกฤตสภาพภูมิอากาศและวิกฤตนิเวศวิทยา แต่เราจะทำให้พวกเขาไม่อาจรอดตัวอีกต่อไป

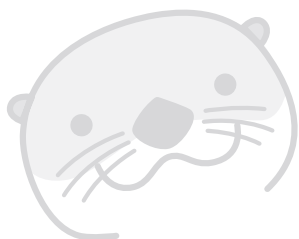
ตอนนี้มนุษยชาติกำลังยืนอยู่บนทางแยก เราต้องตัดสินใจแล้วว่าอยากเลือกเดินทางไหน เราอยากให้สภาพความเป็นอยู่ในอนาคตของสิ่งมีชีวิตทุกสายพันธุ์เป็นอย่างไร

เรามารวมตัวกันในวันนี้และในทีอื่น ๆ ทั่วโลก ลอนดอนและทั่วโลก เพราะเราได้เลือกเส้นทางที่อยากเดินแล้ว และกำลังรอให้คนอื่นเดินตามเรา

เราคือคนที่สร้างความเปลี่ยนแปลง คนที่อยู่ในกลุ่ม Extinction Rebellion และคนที่หยุดเรียนประท้วงเพื่อสภาพภูมิอากาศอย่างพวกเรา กำลังสร้างความเปลี่ยนแปลง มันก็ไม่ควรจะเป็นเช่นนี้หรอก แต่ในเมื่อไม่มีใครอื่นทำอะไรเลย เราจึงต้องทำ

และเราจะไม่หยุดต่อสู้ เราจะไม่หยุดสู้เพื่อโลกใบนี้ และเพื่อตัวเราเอง อนาคตของเรา และเพื่ออนาคตของลูกหลานของเรา

ขอบคุณค่ะ

คุณไฉนฉันไหม

อาคารรัฐสภาอังกฤษ

ลอนดอน 23 เมษายน 2019

ฉันชื่อเกรต้า ทุนเบิร์ก อายุสิบหกปี มาจากสวีเดน และฉันมาพูด
ในนามของคนรุ่นต่อไปในอนาคต

ฉันรู้ว่าพวกคุณหลายคนไม่อยากฟังเรา คุณบอกว่าเราเป็นแค่เด็ก
แต่เราเพียงหยิบยกสารจากวิทยาศาสตร์สภาพภูมิอากาศที่บอกเล่าตรงกัน
มากล่าวซ้ำเท่านั้น

พวกคุณหลายคนดูจะเป็นห่วงว่าเรากำลังเสียเวลาเรียนอันมีค่า
ไปเปล่าๆ แต่ฉันยืนยันได้ว่าเราจะกลับไปเรียนทันทีที่คุณเริ่มรับฟัง
วิทยาศาสตร์และช่วยให้เราได้มีอนาคต นั่นเป็นการขอมากไปนั้นหรือ

ในปี 2030 ฉันจะอายุยี่สิบหกปี น้องสาวฉันปีเอต้าจะอายุยี่สิบสาม
เหมือนกับลูกๆ หรือหลานๆ ของคุณนั่นเอง นั่นเป็นวัยที่งดงาม มีคน
บอกเราอย่างนั้น เมื่อนั้นจะมีชีวิตอันสวยงามทอดยาวอยู่ตรงหน้า แต่
ฉันไม่แน่ใจว่ามันจะสวยงามขนาดนั้นสำหรับเรา

ฉันโชคดีที่เกิดมาในยุคสมัยและในที่ที่ทุกคนบอกให้เราฝันใหญ่
ฉันจะเป็นอะไรก็ได้ที่อยากเป็น ฉันอยู่ที่ไหนก็ได้ที่อยากอยู่ คนบอกว่า
ฉันมีทุกอย่างที่เราต่างต้องการและมากกว่านั้นด้วยซ้ำ สิ่งที่น่าเศร้า
เราไม่อาจแม้แต่จะฝันถึง เรามีทุกอย่างที่เราคิดฝันไปได้ แต่ตอนนี้เรา
อาจไม่มีอะไรเลย

ตอนนี้เราอาจไม่มีแม้แต่อนาคตอีกต่อไปแล้ว

เพราะอนาคตที่ว่าถูกขายให้คนจำนวนหยิบมือไปทำเงินมากมาย
เกินจินตนาการ มันถูกช่วงชิงไปจากเราทุกครั้งที่คุณพูดว่าท้องฟ้ากว้างไกล
ไร้ขอบเขต และเรามีชีวิตเดียวที่ต้องใช้ให้คุ้ม

คุณโกหกเรา คุณให้ความหวังลมๆ แล้งๆ กับเรา คุณบอกเราว่า
อนาคตคือสิ่งที่ต้องตั้งตารอ และที่เศร้าที่สุดคือเด็กส่วนใหญ่ไม่รู้
ชะตากรรมที่รอเขาอยู่ด้วยซ้ำ เราจะไม่เข้าใจมันจนสายเกินไป และเรา
ยังถือว่าโชคดี บรรดาผู้คนที่จะได้รับผลกระทบหนักที่สุดอยู่ในความ
ทุกข์ทรมานแล้วขณะนี้ แต่ไม่มีใครได้ยินเสียงของเขา

ไม่มีใครโฟนฉันยังเปิดอยู่ใหม่คะ คุณได้ยินเสียงฉันไหม

ราวปี 2030 หรืออีก 10 ปี 252 วัน กับ 10 ชั่วโมงจากนี้ เราจะ
อยู่ในฐานะผู้จุดชนวนปฏิกิริยาลูกโซ่เหนือการควบคุมของมนุษย์ที่
ไม่อาจย้อนกลับ ซึ่งเป็นไปได้มากที่สุดว่าจะจบอารยธรรมของเรา ก่อน
จะถึงเวลานั้น หากไม่มีการเปลี่ยนแปลงถาวรซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน
ในทุกแง่มุมของสังคม รวมถึงการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ต้อง
ลดลงอย่างน้อยที่สุด 50 เปอร์เซ็นต์

และโปรดอย่าลืมว่าการคำนวณนี้อยู่บนฐานของการพึ่งพาสิ่งประดิษฐ์
ที่ยังไม่ได้คิดค้นขึ้นมาด้วยซ้ำ สิ่งประดิษฐ์ที่น่าจะกำจัดคาร์บอนไดออกไซด์
ปริมาณมหาศาลออกจากชั้นบรรยากาศได้

ยิ่งไปกว่านั้น การคำนวณนี้ไม่ได้คิดครอบคลุมถึงจุดหักเหและ
วงจรสะท้อนกลับที่ไม่อาจทำนายได้อย่างเช่นก๊าซมีเทนอันทรงพลังยิ่งยวด
ซึ่งเล็ดลอดออกมาจากชั้นดินเยือกแข็งคงตัวที่กำลังละลายอย่างรวดเร็ว
ในแถบอาร์กติก

อีกทั้งการคำนวณทางวิทยาศาสตร์นี้ยังไม่ได้นำเอาเรื่องความร้อนที่
ถูกกักไว้อยู่แล้ว ซึ่งถูกมลภาวะทางอากาศบดบังอยู่มาคิดด้วย รวมถึง
เรื่องความเสื่อมสภาพหรือความยุติธรรมทางสภาพภูมิอากาศที่ระบุไว้
ชัดเจนถ้วนทั่วในความตกลงปารีส อันจำเป็นยิ่งยวดที่จะทำให้ความ
ตกลงนี้ได้ผลในระดับโลก

เราต้องระลึกไว้เสมอด้วยว่า นี่เป็นแค่การคำนวณ การประมาณ-

การณ์ แปลว่า “จุดที่ไม่อาจย้อนกลับได้” นั้นอาจเกิดขึ้นเร็วหรือช้ากว่าปี 2030 อยู่บ้าง ไม่มีใครรู้แน่ชัด แต่ถึงอย่างไรเราก็รู้แน่ชัดว่ามันจะเกิดขึ้นภายในกรอบเวลาดังกล่าวโดยประมาณ เพราะการคำนวณนี้ไม่ใช่แค่ความคิดเห็นส่วนตัวหรือการเดาสุ่ม

การพยากรณ์เหล่านี้ยืนยันโดยข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์ที่ทุกชาติสรุปไว้ผ่านทางไอพีซีซี บุคลากรระดับชาติในแวดวงวิทยาศาสตร์แขนงหลักๆ แทบทุกแขนงทั่วโลกต่างก็สนับสนุนงานและการค้นพบของไอพีซีซีอย่างเต็มที่

คุณได้ยินสิ่งที่ฉันเพิ่งพูดไปไหม ฉันพูดภาษาอังกฤษพอใช้ได้ไหม ไม่ใคร่โฟนเปิดอยู่เปล่า เพราะฉันชักจะเริ่มสงสัย

ตลอดหกเดือนที่ผ่านมาฉันเดินทางไปทั่วยุโรปเป็นเวลาหลายร้อยชั่วโมงด้วยรถไฟ รถยนต์ไฟฟ้า และรถบัส พูดถ้อยคำเปลี่ยนชีวิตเหล่านี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่ดูเหมือนไม่มีใครพูดถึงมันเลย และไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงด้วย ที่จริงแล้วการปล่อยก๊าซยังเพิ่มสูงขึ้นอีกต่างหาก

เวลาเดินทางไปพูดในประเทศต่างๆ ฉันจะเสนอตัวช่วยร่างนโยบายสภาพภูมิอากาศแบบจำเพาะสำหรับแต่ละประเทศอยู่เสมอ แต่ที่จริงนั้นไม่จำเป็นเลย เพราะปัญหาพื้นฐานนั้นเหมือนกันในทุกที่ และปัญหาพื้นฐานหลักๆ ก็คือไม่มีการทำอะไรเพื่อหยุดหรือแม้แต่ชะลอการพังทลายของสภาพภูมิอากาศและชีวิตเลย ทั้งที่มีคำสัญญาและถ้อยคำสวยหรูทั้งหลายนั้น

อย่างไรก็ตาม สหราชอาณาจักรนั้นถือว่าพิเศษมาก ไม่ใช่แค่เรื่องหนี้คาร์บอนในประวัติศาสตร์ที่น่าทึ่ง แต่ยังมีบัญชีคาร์บอน ณ ปัจจุบันที่สร้างสรรคอย่างมากด้วย

ตั้งแต่ปี 1990 สหราชอาณาจักรลดการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ในเขตแดนตนเองได้ถึง 37 เปอร์เซ็นต์ ตามข้อมูลของโครงการคาร์บอนโลก และนั่นฟังดูน่าประทับใจมาก แต่ตัวเลขที่ว่านั้นไม่ได้ับรวมการปล่อยก๊าซจากการบิน การขนส่ง และส่วนที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าและส่งออก ซึ่งถ้ารวมตัวเลขเหล่านี้เข้าไปด้วย ตัวเลขลดการปล่อยก๊าซจะ

อยู่ที่ราว 10 เปอร์เซ็นต์ตั้งแต่ปี 1990 หรือโดยเฉลี่ยคือ 0.4 เปอร์เซ็นต์ต่อปี จากข้อมูลโดยศูนย์วิจัยทีนดัลล์ แมนเชสเตอร์

และสาเหตุหลักของการลดลงนี้ก็ไม่ใช่ผลจากนโยบายสภาพภูมิอากาศ แต่เป็นคำสั่งอย่างเป็นทางการของสหภาพยุโรปเมื่อปี 2001 เรื่อง คุณภาพอากาศ ซึ่งหลัก ๆ ก็คือ มีการบังคับให้สหราชอาณาจักรปิด โรงงานไฟฟ้าพลังงานถ่านหินที่แสนสกปรกและเก่าคร่ำของตัวเองลง แล้วแทนที่ด้วยโรงไฟฟ้าพลังงานก๊าซที่สกปรกน้อยกว่า และการเปลี่ยน จากแหล่งพลังงานก่อหายนะอย่างหนึ่งมาใช้แหล่งพลังงานที่ก่อหายนะ น้อยกว่านิดหน่อยอีกอย่างก็ย่อมส่งผลให้ปริมาณการปล่อยก๊าซลดลง

แต่บางทีความเข้าใจผิดที่อันตรายที่สุดในเรื่องวิกฤติสภาพภูมิอากาศ ก็คือ เราต้อง “ลด” การปล่อยก๊าซ ซึ่งนั่นห่างไกลจากคำว่าพอ เราต้อง หยุดปล่อยก๊าซถ้าจะคงความร้อนโลกให้ต่ำกว่าเป้าที่ 1.5-2 องศาเซลเซียส การ “ลดการปล่อยก๊าซ” คือวิธีที่จำเป็นก็จริง แต่นั่นก็เพียงแค่จุดเริ่มต้น ของกระบวนการเร่งด่วนที่ไปถึงจุดของการหยุดเด็ดขาดภายในสองสาม ทศวรรษหรือน้อยกว่านั้น และด้วยคำว่า “หยุด” อันหมายถึงเป็นศูนย์ถ้วน จากนั้นก็กลายเป็นตัวเลขติดลบอย่างรวดเร็ว ซึ่งนั่นคือเหตุผลที่การเมือง ในปัจจุบันส่วนใหญ่ใช้การไม่ได้

การที่เราเลี้ยวไปพูดว่า “ลด” แทนที่จะเป็น “หยุด” ปล่อยก๊าซ บางที อาจเป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญที่สุดเบื้องหลังการทำธุรกิจตามปกติที่ ยังดำเนินไป อย่างสหราชอาณาจักรที่กำลังสนับสนุนการแสวงหา ผลประโยชน์จากเชื้อเพลิงฟอสซิลโครงการใหม่ๆ อย่างแข็งขัน เช่น อุตสาหกรรมเจาะก๊าซจากชั้นหินดินดานด้วยน้ำแรงดันสูง การขยาย พื้นที่ขุดเจาะก๊าซและน้ำมันในทะเลเหนือ การขยายสนามบิน รวมทั้งการ อนุมัติแผนท่าเหมือนถ่านหินแห่งใหม่ ทั้งหมดนี้แปลกเสียยิ่งกว่าแปลก

พฤติกรรมอันไร้ความรับผิดชอบที่ยังดำเนินต่อไปอยู่นี้จะถูกจดจำไว้ในประวัติศาสตร์ ในฐานะหนึ่งในความผิดพลาดอันยิ่งใหญ่ที่สุดของ มนุษยชาติอย่างไม่ต้องสงสัย

ผู้คนบอกกับฉันและบรรดาผู้ที่หยุดเรียนประท้วงอีกหลายล้านคน

ทั่วโลกเสมอว่า เราควรภูมิใจกับสิ่งที่ได้ทำสำเร็จไปแล้ว สิ่งเดียวที่เราต้องการเห็นคือกราฟการปล่อยก๊าซที่โค้งลง แต่ขอโทษด้วย มันยังเพิ่มขึ้นอยู่เลย เส้นโค้งลงคือสิ่งเดียวที่เราควรได้เห็น

ทุกครั้งที่ตัดสินใจเราควรถามตัวเองว่า การตัดสินใจครั้งนี้จะมีผลต่อกราฟเส้นโค้งนั้นยังไง เราไม่ควรวัดความมั่งคั่งและความสำเร็จด้วยกราฟการเติบโตทางเศรษฐกิจอีกต่อไปแล้ว แต่ควรเป็นกราฟเส้นโค้งที่แสดงการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จากนั้นเราไม่ควรเอาแต่ถามว่า “เรามีเงินพอจะทำเรื่องนี้ให้สำเร็จไหม” แต่ยังต้องถามว่า “เราส่งมอบประมาณคาร์บอนพอในการทำเรื่องนี้หรือเปล่า” นั่นสมควรและจำเป็นต้องกลายเป็นศูนย์กลางของเงินสกุลใหม่ของเรา

หลายคนบอกว่า เราไม่มีทางแก้ได้มาแก้วิกฤติสภาพภูมิอากาศ และพวกเขาก็พูดถูก จะแก้ได้อย่างไรละ คุณจะ “แก้” วิกฤติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่มนุษยชาติเคยเผชิญยังไง คุณจะ “แก้” สงครามยังไง คุณจะ “แก้” การไปเยือนดวงจันทร์ครั้งแรกยังไง คุณจะ “แก้” การคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ ใหม่ๆ

วิกฤติสภาพภูมิอากาศเป็นทั้งปัญหาที่ง่ายและยากที่สุดที่เราเคยเผชิญมา ง่ายที่สุดก็เพราะเรารู้ว่าต้องทำอะไร เราต้องหยุดปล่อยก๊าซเรือนกระจก ยากที่สุดก็เพราะเศรษฐกิจ ณ ปัจจุบันของเราพึ่งพาการเผาผลาญเชื้อเพลิงฟอสซิลทั้งหมด การทำลายระบบนิเวศเพื่อสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจจึงไม่จบไม่สิ้น

“ถ้าอย่างนั้นเราต้องแก้ไขยังไงกันแน่” คุณถามเรา ถามเด็กนักเรียนที่ประท้วงเพื่อสภาพภูมิอากาศ

และเราก็ตอบว่า “ไม่มีใครรู้แน่ชัด แต่เราต้องหยุดการเผาผลาญพลังงานฟอสซิลและฟื้นฟูธรรมชาติขึ้นใหม่ และอย่างอื่นอีกมากที่เรา ยังคิดไม่ค่อยออกตอนนี้”

แล้วคุณก็พูดว่า “ตอบอย่างนี้ได้ยังไง!”

เราจึงบอกว่า “เราต้องเริ่มจัดการวิกฤติให้สมกับที่มันเป็นวิกฤติ และลงมือทำ แม้เราจะไม่มีทางแก้ทั้งหมดก็ตาม”

“ยังไม่ใช่คำตอบอยู่ดี” คุณบอก

แล้วเราก็กเริ่มพูดเรื่องเศรษฐกิจหมุนเวียน การคืนความสมบูรณ์
ดั้งเดิมให้ธรรมชาติ และความจำเป็นต้องหักดิบ แล้วคุณก็ไม่เข้าใจอีก
ว่าเรากำลังพูดเรื่องอะไร

เราบอกว่าไม่มีใครรู้ทางแก้ทั้งหมด เพราะฉะนั้นเราจึงต้องร่วมมือกัน
โดยใช้ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และค้นหาไปพร้อมกันระหว่างทาง แต่คุณ
กลับไม่รับฟังเลย เพราะคำตอบเหล่านั้นมีไว้เพื่อแก้ไขวิกฤติที่พวกคุณ
ส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าใจดี หรือก็แค่ไม่อยากจะเข้าใจ

คุณไม่รับฟังวิทยาศาสตร์เพราะคุณสนใจแต่ทางแก้ที่จะทำให้คุณ
ได้ใช้ชีวิตอย่างก่อนหน้านี้ อย่างตอนนี้ ต่อไป และคำตอบพวกนั้นไม่มี
อีกต่อไปแล้ว เพราะคุณไม่ได้ลงมือให้ทันเวลา

หากจะไม่ให้สภาพภูมิอากาศพังทลายลงเราต่างต้องคิดการใหญ่
เหมือนจะสร้างมหาวิหาร เราต้องวางรากฐานทั้งที่อาจไม่รู้แน่ชัดว่าจะ
สร้างเพดานยัง

บางครั้งเราก็กต้องหาหนทาง ช่วงขณะที่เรากำลังตัดสินใจจะทำบางอย่าง
ให้ลุล่วง เราย่อมทำได้ทุกอย่าง และฉันแน่ใจว่าช่วงขณะที่เรารเริ่มปฏิบัติตัว
เหมือนอยู่ในภาวะฉุกเฉิน เราจะเลี้ยงหายนภัยจากสภาพภูมิอากาศ
และนิเวศวิทยาได้ มนุษย์ปรับตัวเก่งมาก เรายังแก้ไขเรื่องนี้ได้ แต่
โอกาสทำเช่นนั้นจะไม่คงอยู่ยาวนาน เราต้องเริ่มตั้งแต่วันนี้ เราไม่เหลือ
ข้ออ้างอีกต่อไปแล้ว

เด็ก ๆ อย่างเราไม่ได้สละการศึกษาและวัยเยาว์เพื่อให้คุณมาบอก
เราว่า คุณคิดว่าอะไรเป็นไปได้ในทางการเมืองในสังคมที่คุณสร้างขึ้น
บ้าง เราไม่ได้ออกมาเดินถนนเพื่อให้คุณถ่ายเซลฟี่กับเราแล้วบอกว่า
คุณชื่นชมมากกับสิ่งที่เราทำ

เด็ก ๆ อย่างเราทำสิ่งนี้เพื่อปลุกผู้ใหญ่ให้ตื่น เด็ก ๆ อย่างเราทำสิ่งนี้
เพื่อให้คุณหยุดแบ่งแยกและเริ่มลงมือทำเหมือนคุณอยู่ในวิกฤติ เด็ก ๆ
อย่างเราทำแบบนี้เพราะเราอยากได้ความหวังและความฝันของเราคืนมา
ฉันหวังว่าไม่มีใครฟอนของฉันยังเปิดอยู่ หวังว่าคุณทุกคนจะได้ยิน

ทางแก้ที่ง่ายที่สุด อยู่ตรงหน้าคุณแล้ว

การประชุมสุดยอดผู้นำโลกออสเตรเลีย

เวียนนา 28 พฤษภาคม 2019

ฉันชื่อเกรต้า ธุนเบิร์ก เป็นนักเคลื่อนไหวด้านสภาพภูมิอากาศจากสวีเดน และเก้าเดือนที่ผ่านมาฉันหยุดเรียนประท้วงเพื่อสภาพภูมิอากาศทุกวันศุกร์ที่หน้ารัฐสภาสวีเดน

เราต้องเปลี่ยนวิธีจัดการกับวิกฤติสภาพภูมิอากาศ

เราต้องเปลี่ยนวิธีพูดเรื่องวิกฤติสภาพภูมิอากาศ

เราต้องเรียกมันอย่างที่มีนัยเป็น นั่นคือภาวะฉุกเฉิน

ฉันแน่ใจว่าพวกเราส่วนใหญ่ที่อยู่ที่นี่วันนี้เข้าใจสถานการณ์โดยทั่วกัน แต่ประสบการณ์อันดับหนึ่งของฉันตลอดเก้าเดือนมานี้คือคนทั่วไปไม่รู้อะไรเลยสักนิด

พวกเราหลายคนรู้ว่ามันบางอย่างผิดปกติ รู้ว่าโลกกำลังร้อนขึ้น เพราะก๊าซเรือนกระจกที่เพิ่มขึ้น แต่เราไม่รู้ผลลัพธ์ทั้งหมด พวกเราส่วนใหญ่รู้น้อยกว่าที่เราคิดมาก

และก็ไม่น่าประหลาดใจ

เราไม่เคยได้เห็นกราฟที่แสดงว่าการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ต้องลดลงแค่ไหนเพื่อที่อุณหภูมิโลกจะสูงขึ้นไม่เกินขีดจำกัดที่ 1.5 องศาเซลเซียส

ไม่เคยมีใครบอกเราถึงความหมายของความเสมอภาคในความตกลงปารีส และทำไมมันจึงสำคัญนัก ไม่เคยมีใครสอนเราเรื่องวงจรสะท้อนกลับหรือจุดหักเห หรือสอนว่าภาวะเรือนกระจกเกินควบคุมคืออะไร

พวกเราส่วนใหญ่แทบจะไม่รู้ข้อเท็จจริงพื้นฐานพวกนี้เลย

ก็จะรู้ได้ยังไง ในเมื่อไม่เคยมีใครบอก หรือที่สำคัญกว่านั้น ไม่เคยมีคนที่เราควรบอกมาบอกเรา

เราคือเผ่าพันธุ์โฮโมเซเปียนส์ เซเปียนส์จากวงศ์โฮมินิเด ในอันดับไพรเมตส์ ชั้นแมมมาเลีย แห่งอาณาจักรแอนิมاليا เราคือส่วนหนึ่งของธรรมชาติ เราคือสัตว์สังคม โดยธรรมชาติแล้วเราหันหาผู้นำ

ในช่วงหลายเดือนมานี้เด็กนักเรียนหลายล้านคนหยุดเรียนประท้วงเพื่อสภาพภูมิอากาศและทำให้เรื่องวิกฤตสภาพภูมิอากาศเป็นที่สนใจได้มากมาย แต่เด็ก ๆ อย่างเราก็ไม่ใช่ผู้นำ ทั้งยังน่าเสียดายที่เราไม่ใช่ นักวิทยาศาสตร์ แต่พวกคุณหลายคนในวันนี้ใช่ คุณเป็นประธานาธิบดีคนดัง นักการเมือง ซีอีโอ และนักข่าว คนฟังพวกคุณ พวกเขาได้รับอิทธิพลจากคุณ พวกเขาเดินตามคุณ เพราะฉะนั้นคุณจึงมีความรับผิดชอบมหาศาล และหากพูดกันตามตรง พวกคุณส่วนใหญ่ล้มเหลวในความรับผิดชอบนี้

คุณจะหวังให้คนอ่านระหว่างบรรทัดออกหรือค้นหาข้อมูลด้วยตัวเองไม่ได้ จะให้พวกเขาอ่านรายงานล่าสุดจากไอพีซีซี ติดตามเส้นโค้งคีลิง^๑ หรือเกาะติดงบประมาณคาร์บอนของโลกที่หดหายอย่างรวดเร็วก็ไม่ได้ คุณต้องอธิบายเรื่องพวกนั้นกับเรา ซ้ำแล้วซ้ำอีก ไม่ว่ามันจะชวนอึดอัดใจหรือไม่ได้สร้างกำไรแค่ไหนก็ตาม

และจริงอยู่ โลกที่ถูกเปลี่ยนแปลงไปก็มีประโยชน์มากมาย แต่คุณต้องเข้าใจว่า โดยหลักแล้วตอนนี้ไม่ใช่โอกาสที่จะสร้างงานสีเขียว ธุรกิจหรือการเติบโตทางเศรษฐกิจสีเขียวใหม่ๆ นี่เป็นมากกว่าภาวะฉุกเฉิน

^๑ Keeling Curve กราฟแสดงจำนวนคาร์บอนไดออกไซด์สะสมในชั้นบรรยากาศโลก โดยมีการวัดต่อเนื่องที่หอดูดาวมาوناโลอาบนเกาะฮาวายตั้งแต่ปี 1958 จนถึงปัจจุบัน

และไม่ใช้แค่ภาวะฉุกเฉินธรรมดา นี่คือวิกฤติครั้งใหญ่ที่สุดเท่าที่มนุษยชาติเคยเผชิญ ไม่ใช่สิ่งที่คุณจะมากดไลค์บนเฟซบุ๊กได้

อันที่จริง ตอนฉันได้ยินเรื่องสภาพภูมิอากาศและนิเวศวิทยาที่กำลังพังทลายครั้งแรก ฉันไม่เชื่อว่ามันจะเกิดขึ้นได้

เพราะจะเป็นไปได้ยังไงกัน ที่เราจะเผชิญวิกฤติแท้จริงที่คุกคามการอยู่รอดของเราอยู่โดยที่มันไม่ได้เป็นเรื่องสำคัญอันดับหนึ่ง

ถ้ามีวิกฤติใหญ่ขนาดนี้จริง เราน่าจะแทบไม่พูดเรื่องอื่นกันแล้ว ทันทีที่เปิดทีวี ทุกอย่างจะต้องเป็นเรื่องนั้น จะเป็นพาดหัวข่าว วิทยุ หนังสือพิมพ์ คุณจะต้องแทบไม่ได้อ่านหรือได้ยินเรื่องอื่นเลย

และแน่นอนว่านักการเมืองก็ต้องทำสิ่งที่ต้องทำเดี๋ยวนี้แล้วจริงไหม

พวกเขาจะต้องจัดประชุมตลอดเวลา ประกาศภาวะฉุกเฉินทางสภาพภูมิอากาศทั่วทุกที่ และใช้ทุกช่วงเวลาที่ล้มตาตื่นจัดการกับสถานการณ์และแจ้งผู้คนว่าเกิดอะไรขึ้น

แต่มันกลับไม่เคยเป็นเช่นนั้น วิกฤติสภาพภูมิอากาศถูกทำเหมือนๆ เรื่องอื่น หรือกระทั่งแย่กว่านั้น ทุกครั้งที่คุณได้ยินนักการเมืองพูดเรื่องนี้ พวกเขาไม่เคยพูดเหมือนมันเป็นเรื่องเร่งด่วน พวกเขา มักจะบอกว่ามีเทคโนโลยีใหม่ๆ กับทางแก้ง่ายๆ นับไม่ถ้วนอยู่เสมอ ที่พอใช้งานเมื่อไรก็จะแก้ไขทุกอย่างได้

วินาทีหนึ่งพวกนักการเมืองพูดว่า “สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงคือเรื่องสำคัญที่สุด เราจะทำทุกอย่างเพื่อหยุดยั้งมัน” แต่พออีกวินาทีพวกเขากลับอยากขยายสนามบิน สร้างโรงไฟฟ้าพลังงานถ่านหินและมอเตอร์เวย์ จากนั้นก็นั่งเครื่องบินส่วนตัวไปร่วมประชุมที่อีกฟากหนึ่งของโลก

นั่นไม่ใช่สิ่งที่คุณจะทำเมื่ออยู่ในวิกฤติ และมนุษย์เป็นสัตว์สังคม เราหนีความจริงนี้ไม่พ้น ตราบใดที่คุณซึ่งเป็นผู้นำทำเหมือนทุกอย่างยังอยู่ดีและควบคุมทุกอย่างได้ ผู้คนก็จะไม่เข้าใจว่าเราอยู่ในภาวะฉุกเฉิน

คุณเอาแต่พูดถึงทางแก้เฉพาะเจาะจงกับปัญหาเฉพาะเจาะจง

อย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ เราต้องมองเห็นภาพรวมอย่างถ้วนทั่ว

ถ้าคุณบอกว่าเรา “แก้ไข” วิกฤตินี้ได้โดยอาจจะแค่ขึ้นหรือลดภาษีบางส่วน ชะลอการใช้ถ่านหินไปสิบหรือสิบห้าปี ติดแผงโซลาร์เซลล์บนสิ่งปลูกสร้างใหม่ ๆ หรือผลิตรถยนต์ไฟฟ้ามากขึ้น ผู้คนก็จะคิดว่าเรา “แก้ไข” วิกฤตินี้ได้ด้วยการปฏิรูปทางการเมืองนิด ๆ หน่อย ๆ โดยไม่มีใครพยายามอย่างจริงจัง

และนั่นอันตรายมาก เพราะทางแก้จำเพาะอย่างใดอย่างหนึ่งไม่เพียงพออีกต่อไปแล้ว และคุณก็รู้ว่าจริง ๆ ตอนนี้เราต้องเปลี่ยนทุกอย่าง ตอนนี้เราต้องการวิธีคิดใหม่ทั้งหมด

ฉันรู้คุณปรารถนาความหวังและทางแก้ไขจะแย แต่ต้นกำเนิดความหวังที่ใหญ่ที่สุดและทางแก้ที่ง่ายที่สุดอยู่ตรงหน้าคุณแล้ว และมันอยู่ตรงนี้มาตลอด นั่นคือพวกเราเอง กับความจริงที่ว่าเราไม่รู้อะไรเลย

มนุษย์เราไม่ได้โง่ เราไม่ได้จะทำลายชีวมณฑลและสภาพความเป็นอยู่ในอนาคตสำหรับทุกสายพันธุ์เพียงเพราะเราชั่วร้าย เราเพียงแค่ไม่ตระหนัก แต่เมื่อไรที่เราเข้าใจ เมื่อไรที่เราตระหนักถึงสถานการณ์เมื่อนั้นเราจะลงมือ เราจะเปลี่ยนแปลง มนุษย์เราปรับตัวเก่งมาก

ดังนั้นแทนที่จะมัวหมกมุ่นอยู่กับการหาทางแก้ไขปัญหาที่พวกเราส่วนใหญ่ไม่รู้ว่ามีด้วยซ้ำ คุณต้องมุ่งไปที่การแจ้งข้อมูลเราเกี่ยวกับปัญหาที่แท้จริง

เราต้องยอมรับว่าเราไม่ได้ควบคุมสถานการณ์ได้ และเรายังไม่มีทางแก้ไขทั้งหมด

เราต้องยอมรับว่าเรากำลังพ่ายแพ้ในการต่อสู้ครั้งนี้

เราต้องหยุดเล่นแร่แปรธาตุกับถ้อยคำและตัวเลข

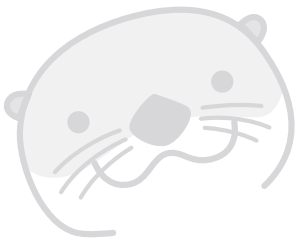
เพราะเราไม่มีเวลาเหลือสำหรับการนั้นแล้ว และดังที่นักเขียนอเล็กซ์ สเตเฟน กล่าวไว้ “การเอาชนะอย่างเชื่องช้าไม่ต่างอะไรจากการพ่ายแพ้”

ยิ่งเราออกไปนานเท่าไรก็ยิ่งยากจะแก้ไขมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นอย่ารออีกเลย เริ่มลงมือทำกันเถอะ

นานเกินไปแล้วที่ผู้มีอำนาจรอดตัวไปโดยที่ไม่ทำอะไรเพื่อหยุดการ
พังทลายของสภาพภูมิอากาศและนิเวศวิทยาเลย พวกเขาปล่อยให้
ทั้งที่ช่วงชิงอนาคตของเราไปขายเอากำไร

แต่คนหนุ่มสาวอย่างเราตื่นขึ้นแล้ว

และเราสัญญาว่า เราจะไม่ปล่อยให้คุณรอดตัวไปได้อีกต่อไป

ทดลองอ่าน

คุณจะไม่แบ่งความจริง ขึ้นมาเองไม่ได้

รัฐสภาฝรั่งเศส

ปารีส 23 กรกฎาคม 2019

ฉันมีทั้งข่าวดีและข่าวร้ายในเรื่องภาวะฉุกเฉินทางสภาพภูมิอากาศ จะมาบอก ฉันจะเริ่มจากข่าวดีก่อนแล้วกัน อย่างที่คนหยิบมือหนึ่งพูดไว้เมื่อไม่นานนี้ โลกจะไม่จบสิ้นภายในสิบเอ็ดปี

ทว่าข่าวร้ายก็คือ ราวๆ ปี 2030 ถ้าเรายังทำธุรกิจไปตามปกติ เรามีแนวโน้มที่จะข้ามผ่านจุดหักเหจำนวนหนึ่งไปแล้ว จากนั้นเราอาจไม่สามารถกอบกู้สภาพภูมิอากาศที่พังทลายลงอย่างไม่อาจย้อนคืน

ผู้คนมากมาย นักการเมือง ผู้นำธุรกิจ นักข่าวจำนวนมากบอกว่าพวกเขาไม่ “เห็นด้วย” กับสิ่งที่เด็ก ๆ อย่างเราพูดอยู่ พวกเขาบอกว่าเราทำเรื่องเล็กให้เป็นเรื่องใหญ่ ว่าเราเป็นกระต่ายตื่นตูม

เพื่อตอบเรื่องนี้ ฉันขออ้างอิงหน้า 108 บทที่ 2 ในรายงานฉบับล่าสุดของไอพีซีซี

ในนั้นคุณจะพบข้อสรุป “ความคิดเห็น” ของเราทั้งหมด เพราะคุณจะได้เห็นงบประมาณคาร์บอนที่เราเหลืออยู่

ในนั้นบอกว่าเราจะมีโอกาส 67 เปอร์เซ็นต์ที่จะจำกัดอุณหภูมิโลกไม่ให้เพิ่มขึ้นถึง 1.5 องศาเซลเซียส ในตอนที่เรามีงบประมาณคาร์บอนเหลืออยู่ 420 กิกะตัน ณ วันที่ 1 มกราคม 2018 และแน่นอนตัวเลขนั้น

ลดลงไปมากแล้วในวันนี้ เพราะเราปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ราว 42 กิกะตันทุกปี

ด้วยระดับการปล่อยก๊าซเช่นปัจจุบันนี้ งบประมาณที่เหลือจะหมดไปภายในราว 8.5 ปี

ตัวเลขเหล่านี้เป็นของจริง แม้นักวิทยาศาสตร์จำนวนไม่น้อยจะแนะนำว่ามันยังเป็นตัวเลขกว้างๆเกินไป แต่ก็ตัวเลขที่ทุกชาติยอมรับผ่านไอพีซีซี

และไม่มีสักครั้ง แม้แต่ครั้งเดียว ที่ฉันจะได้ยินนักการเมือง นักข่าว หรือผู้นำธุรกิจกล่าวถึงตัวเลขนี้ แทบจะเหมือนว่าคุณไม่รู้ด้วยซ้ำว่ามันมีอยู่ ราวกับคุณไม่เคยกระทั่งอ่านรายงานล่าสุดของไอพีซีซี ทั้ง ๆ ที่อนาคตของอารยธรรมเราแขวนอยู่กับมัน

หรือบางทีคุณอาจแค่ไม่เป็นผู้ใหญ่พอที่จะบอกเราตามจริง

เพราะแม้แต่ภรรยา คุณก็ทิ้งไว้ให้เด็กอย่างเรา

เรากลายเป็นคนชั่วร้ายที่ต้องบอกเรื่องลำบากใจนี้กับผู้คน เพราะไม่มีใครอื่นอยากทำหรือกล้าทำ

และแค่หยิบยกข้อความและลงมือทำตามตัวเลขเหล่านี้ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์ เรายังถูกเกลียดชังและถูกคุกคามมากมายอย่างไม่อาจจินตนาการได้ เราถูกล้อเลียนและใส่ร้ายจากเจ้าหน้าที่ทางการเมืองที่ได้รับการเลือกตั้ง สมาชิกรัฐสภา ผู้นำธุรกิจ นักข่าว

ที่ฉันอยากจะถามบรรดาผู้ที่กังขาสิ่งที่เรียกว่า “ความคิดเห็น” ของเรา หรือคิดว่าเราเป็นพวกสุดโต่งเหลือเกินก็คือ หรือว่าคุณมีงบประมาณอื่นที่จะพอช่วยให้เราคงระดับความร้อนให้ไม่สูงขึ้นถึง 1.5 องศาเซลเซียส มีคณะที่ปรึกษาระหว่างรัฐบาลเรื่องสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงคณะอื่นมีความตกลงปารีสฉบับลับที่เราไม่รู้รู้เปล่า ฉบับที่ไม่ได้ครอบคลุมเรื่องความเสมอภาคนะ

เพราะนี่คือตัวเลขสำคัญ คือวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่เราได้ในตอนนี้ คุณจะสร้างข้อเท็จจริงของตัวเองขึ้นมาง่าย ๆ แค่ว่าไม่ชอบสิ่งที่ได้ยินไม่ได้ ไม่มีพื้นที่ตรงกลางสำหรับภาวะฉุกเฉินด้านสภาพภูมิอากาศ

และนิเวศวิทยา

แน่นอน คุณอาจเถียงได้ว่าเราน่าจะเลือกหนทางที่เสี่ยงกว่า เช่น การยึดตัวเลขบคาร์บอนไดออกไซด์ที่ 580 กิกะตัน ณ วันที่ 1 มกราคม 2018 ซึ่งทำให้เรามีโอกาส 50:50 ในการจำกัดอุณหภูมิของโลกไม่ให้เพิ่มถึง 1.5 องศาเซลเซียส คาร์บอนไดออกไซด์ปริมาณเท่านั้นจะหมดลงในราวสิบสองปีถ้าเราทำธุรกิจเหมือนเดิมอย่างในปัจจุบัน แต่ทำไมเราถึงควรทำอย่างนั้นล่ะ ทำไมเราควรยอมรับความเสี่ยง ปล่อยให้สภาพความเป็นอยู่ในอนาคตของมนุษยชาติเป็นเหมือนการโยนหัวโยนก้อย 50:50 อย่างนั้นหรือ

เราเหลือบคาร์บอนไดออกไซด์ให้ปล่อยได้อีก 420 กิกะตัน และตอนนี้ตัวเลขที่วัดลดลงต่ำกว่า 360 กิกะตันแล้ว

และโปรดสังเกตว่านี่เป็นตัวเลขรวมของทั้งโลก ดังนั้นมันยังไม่ได้บอกอะไรเรื่องความเสมอภาคที่ระบุไว้ชัดเจนถ้วนทั่วในความตกลงปารีส ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งยวดที่จะทำให้ความตกลงนี้ใช้ได้ผลระดับโลก นั่นแปลว่าประเทศร่ำรวยต้องลดการปล่อยก๊าซเหลือศูนย์เร็วขึ้น เพื่อให้คนในส่วนที่ยากจนกว่าของโลกได้ยกระดับมาตรฐานชีวิตด้วยการสร้างโครงสร้างพื้นฐานบางอย่างที่เราสร้างขึ้นมาแล้ว เช่น ถนน โรงพยาบาล ไฟฟ้า โรงเรียน และจัดหาน้ำดื่มสะอาด

และเพราะคุณเพิกเฉยต่อข้อเท็จจริงเหล่านี้ เพราะคุณกับสื่อมากมายแทบทั้งหมดยังเอาแต่เพิกเฉยกระทั่งนาที่นี้ ผู้คนจึงไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น

ถ้าคุณเคารพวิทยาศาสตร์ ถ้าคุณเข้าใจวิทยาศาสตร์ งั้นนี่แหละวิทยาศาสตร์ เราเหลือคาร์บอนไดออกไซด์ให้ปล่อยได้อีก 420 กิกะตัน ณ วันที่ 1 มกราคม 2018 เราถึงจะมีโอกาส 67 เปอร์เซ็นต์ในการรักษาอุณหภูมิโลกไม่ให้เพิ่มขึ้นถึง 1.5 องศา ตามรายงานของไอฟีซีซี

ในความตกลงปารีส เราลงนามแคว่ว่าจะจำกัดอุณหภูมิไม่ให้เพิ่มขึ้นถึง 1.5-2 องศาเซลเซียส และแน่นอนนั่นทำให้เราเหลืองบประมาณคาร์บอนมากขึ้น แต่รายงานล่าสุดของไอฟีซีซีแสดงให้เห็นว่า การตั้งเป้า

ที่ต่ำกว่า 1.5 องศาเซลเซียสแทนจะลดผลกระทบด้านสภาพภูมิอากาศอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแน่นอนที่สุดว่านั่นจะช่วยชีวิตมนุษย์ได้นับไม่ถ้วน

นี่ละคือสิ่งสำคัญ นี่ละคือสิ่งที่เราพูดอยู่ แต่ฉันจะบอกคุณด้วยว่าเราแก้วิกฤติไม่ได้หากไม่จัดการให้สมกับที่มันเป็นวิกฤติ ไม่มองภาพรวมทั้งหมด คุณจะปล่อยให้เป็นการรับผิดชอบของคนทั่วไป นักการเมือง ตลาด หรือส่วนอื่นๆ ของโลกไม่ได้ ทุกสิ่งและทุกคนต้องร่วมมือกัน

เมื่อคุณตระหนักว่างบประมาณคาร์บอนไดออกไซด์ที่เหลืออยู่ของเรามีมน้อยจนน่าเจ็บปวดแค่ไหน เมื่อคุณตระหนักว่ามันหดหายไปเร็วเพียงใด เมื่อคุณตระหนักว่าที่จริงแล้วไม่มีการจัดการอะไรกับเรื่องนี้เลย และเมื่อคุณตระหนักว่าแทบไม่มีใครรู้ด้วยซ้ำว่ามีข้อเท็จจริงเรื่องงบประมาณคาร์บอนไดออกไซด์อยู่...เช่นนั้นบอกฉันทีเถิดว่า คุณจะทำอย่างไรได้บ้าง และคุณจะทำได้อย่างไรโดยไม่ให้คุณเหมือนพวกกระต่ายตื่นตูม

นี่คือคำถามที่เราต้องถามตัวเองและบรรดาคนที่กุมอำนาจ

วิทยาศาสตร์นั้นมีความชัดเจน และเด็ก ๆ อย่างเราทุกคนกำลังสื่อสารและแสดงออกไปตามที่วิทยาศาสตร์เห็นพ้องต้องกัน

ตอนนี้ผู้นำทางการเมืองในบางประเทศกำลังเริ่มพูดคุยกัน พวกเขาเริ่มประกาศภาวะฉุกเฉินทางสภาพภูมิอากาศ และประกาศวันที่ตั้งใจจะไปถึงจุดที่เรียกกันว่า “ความเป็นกลางทางสภาพภูมิอากาศ”⁹ และการประกาศภาวะฉุกเฉินด้านสภาพภูมิอากาศย่อมเป็นเรื่องดี

แต่การแค่ตั้งวันที่ลอยๆ อันห่างไกลพวกนี้เพื่อให้ผู้คนรู้สึกที่กำลังมีการเคลื่อนไหวต่างๆ และได้ลงมือทำกันอยู่นั้น รังแต่จะส่งผลร้ายมากกว่าดี เพราะการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นยังไม่ปรากฏเป็นรูปธรรมที่เห็นเลย ไม่ว่าจะเป็นฝรั่งเศสหรือในสหภาพยุโรป ไม่มีเลยสักที

และฉันเชื่อว่าอันตรายใหญ่หลวงที่สุดไม่ใช่การกระทำของคนอย่างเราๆ อันตรายที่แท้จริงคือ เมื่อบริษัทและนักการเมืองทำให้ดูเหมือน

⁹ Climate Neutrality หมายถึง ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิขึ้นบรรยากาศเท่าไร ก็ต้องดูดซึมออกจากชั้นบรรยากาศเท่านั้น

มีการลงมือทำจริง ๆ ทั้งที่จริง ๆ แล้วแทบไม่ได้ทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอัน เว้นแต่การคำนวณบัญชีอย่างหลักแหลมและการประชาสัมพันธ์ที่คิดมาอย่างดี

ภาวะฉุกเฉินทางสภาพภูมิอากาศและนิเวศวิทยาเกิดขึ้นแล้วที่ตอนนี้ แต่แค่เพิ่งเริ่ม มันจะแย่งกันกว่านี้

เหลือคาร์บอนไดออกไซด์ให้ปล่อยได้อีก 420 กิโลตัน ณ วันที่ 1 มกราคม 2018 เพื่อให้มีโอกาส 67 เปอร์เซ็นต์ที่อุณหภูมิโลกจะเพิ่มขึ้นไม่ถึง 1.5 องศาเซลเซียส

และตอนนี้ตัวเลขที่ว่าก็ลดลงเหลือไม่ถึง 360 กิโลตันแล้ว

ด้วยระดับการปล่อยก๊าซปัจจุบัน งบประมาณที่ยังเหลืออยู่จะหมดไปภายในราว ๆ 8.5 ปี

ที่จริงตั้งแต่ฉันเริ่มพูดสุนทรพจน์นี้ โลกก็ปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ไปราว ๆ 800,000 ตันแล้ว

และถ้าใครยังมีข้ออ้างที่จะไม่ฟัง ไม่ลงมือ ไม่สนใจอยู่ละก็ ฉันขอถามคุณอีกครั้งหนึ่งว่า คุณมีคณะที่ปรึกษาระหว่างรัฐบาลเรื่องสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงคณะอื่นไหม มีความตกลงปารีสฉบับฉบับที่เราไม่รู้เปล่า ฉบับที่ไม่ได้ครอบคลุมเรื่องความเสมอภาค คุณมีงบประมาณต่างหากที่พอจะช่วยให้เรามีโอกาสคงความร้อนไม่ให้สูงขึ้นถึง 1.5 องศาเซลเซียสหรือไม่

บางคนเลือกจะไม่มาในวันนี้ บางคนเลือกจะไม่ฟังเรา ซึ่งไม่เป็นไร ถึงยังงั้นเราก็แค่เด็ก คุณไม่ต้องฟังเราก็ได้ แต่คุณต้องฟังวิทยาศาสตร์ที่พูดเป็นเสียงเดียว ฟังนักวิทยาศาสตร์ และเราขอแค่นั้น โปรดร่วมมือกันโดยใช้ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์